UREDBE

IZVEDBENA UREDBA SVETA (EU) št. 1194/2013

z dne 19. novembra 2013

o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti [1] (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba) in zlasti člena 9 Uredbe,

ob upoštevanju predloga, ki ga je po posvetovanju s svetovalnim odborom predložila Evropska komisija,

ob upoštevanju naslednjega:

A. **POSTOPEK**

1. **Začasni ukrepi**

(1) Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: Komisija) je 27. maja 2013 z Uredbo (EU) št. 490/2013 [2] (v nadaljnjem besedilu: začasna uredba) odločila, da se uvede začasna protidampinška dajatev na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (v nadaljnjem besedilu: zadevni državi).

(2) Postopek je bil uveden 29. avgusta 2012 [3] na podlagi pritožbe, ki je bila vložena v imenu proizvajalcev Unije (v nadaljnjem besedilu: pritožniki), ki predstavljajo več kot 60 % celotne proizvodnje biodizla v Uniji.

(3) Kot je navedeno v uvodni izjavi 5 začasne uredbe, je preiskava dampinga in škode zajemala obdobje od 1. julija 2011 do 30. junija 2012 (v nadaljnjem besedilu: obdobje preiskave ali OP). Proučitev gibanj, pomembnih za oceno škode, je zajela obdobje od 1. januarja 2009 do konca OP (v nadaljnjem besedilu: obravnavano obdobje).

2. **Nadaljnji postopek**

(4) Po razkritju bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih je bila sprejeta odločitev o uvedbi začasne protidampinške dajatve (v nadaljnjem besedilu: začasno razkritje), je več zainteresiranih strani predložilo pisna stališča v zvezi z začasnimi ugotovitvami. Strani, ki so to zahtevale, so imele možnost zaslišanja.

(5) Komisija je nadaljevala z zbiranjem in preverjanjem vseh informacij, ki so bile po njenem mnenju potrebne za oblikovanje dokončnih ugotovitev. Po proučitvi ustnih in pisnih pripomb, ki so jih predložile zainteresirane strani, so bile začasne ugotovitve po potrebi ustrezno spremenjene.

(6) Nato so bile vse strani obveščene o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih sta se nameravala priporočiti uvedba dokončne protidampinške dajatve na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije ter dokončno pobiranje zneskov, zavarovanih z začasno dajatvijo (v nadaljnjem besedilu: dokončno razkritje). Določeno je bilo obdobje, v katerem so lahko vse strani predložile pripombe v zvezi z dokončnim razkritjem.

(7) Pripombe, ki so jih predložile zainteresirane strani, so bile obravnavane in po potrebi upoštevane.

B. **VZORČENJE**

(8) Ker ni bilo nobenih pripomb v zvezi z vzorčenjem proizvajalcev izvoznikov iz Argentine in Indonezije, se začasne ugotovitve iz uvodnih izjav 10 do 14 in 16 do 20 začasne uredbe potrdijo.

[1] UL L 343, 22.12.2009, str. 51.
[2] UL L 141, 28.5.2013, str. 6.
[3] UL C 260, 29.8.2012, str. 8.

(9) Ena zainteresirana stran je zahtevala dodatne informacije o reprezentativnosti vzorca proizvajalcev Unije tako v fazi začasnega izbora iz uvodne izjave 23 začasne uredbe kot tudi v fazi končnega izbora iz uvodne izjave 83 začasne uredbe.

(10) Začasno izbran vzorec proizvajalcev Unije je zajemal 32,5 % proizvodnje biodizla v Uniji v OP. Po spremembah, ki so pojasnjene v uvodni izjavi 24 začasne uredbe, je končni vzorec vključeval osem družb, ki so zajele 27 % proizvodnje v Uniji. Zato se je vzorec štel za reprezentativnega za industrijo Unije.

(11) Ena zainteresirana stran je navedla, da je treba dva vzorčena proizvajalca Unije izključiti iz vzorca zaradi njune povezave z argentinskimi proizvajalci izvozniki. Domnevna povezava je bila proučena pred uvedbo začasnih ukrepov, sklepi Komisije pa so bili že objavljeni v uvodni izjavi 82 začasne uredbe.

(12) Ponovno so bile proučene vse domnevne povezave med argentinskimi proizvajalci izvozniki in navedenima vzorčenima družbama, pri čemer ni bila med njimi ugotovljena nobena neposredna povezava, zaradi katere bi bilo treba katerega od zadevnih proizvajalcev Unije izključiti iz vzorca. Vzorec zato ni bil spremenjen.

(13) Druga zainteresirana stran je navedla, da postopek Komisije za izbor vzorca proizvajalcev Unije ni bil pravilen, ker je Komisija vzorec predlagala pred začetkom preiskave.

(14) Ta trditev se zavrne. Komisija je končni vzorec izbrala šele po začetku preiskave in v celoti v skladu z določbami osnovne uredbe.

(15) Ker ni bilo nobenih drugih trditev ali pripomb, se vsebina uvodnih izjav 22 do 25 začasne uredbe potrdi.

C. ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK

1. Uvod

(16) Kot je navedeno v uvodni izjavi 29 začasne uredbe, so zadevni izdelek, kakor je bil začasno opredeljen, monoalkilni estri maščobnih kislin in/ali parafinska plinska olja nefosilnega izvora, pridobljeni s sintezo in/ali hidrotretiranjem, v čisti obliki ali mešanici, s poreklom iz Argentine in Indonezije, ki se trenutno uvrščajo pod oznake KN ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 90 97, 3826 00 10 in ex 3826 00 90 (v nadaljnjem besedilu: zadevni izdelek, običajno imenovan biodizel).

2. Trditve

(17) En indonezijski proizvajalec izvoznik je trdil, da v nasprotju s tem, kar je navedeno v uvodni izjavi 34 začasne uredbe, metil ester iz palmovega olja (PME), proizveden v Indoneziji, ni podoben metil estru iz oljne ogrščice (RME) in drugim biodizlom, proizvedenim v Uniji, ali metil estru iz sojinega olja (SME), proizvedenemu v Argentini, zaradi veliko višje sposobnosti filtra (CFPP) PME, kar pomeni, da ga je treba pred uporabo v Uniji zmešati.

(18) Ta trditev se zavrne. PME, proizveden v Indoneziji, konkurira biodizlu, proizvedenemu v Uniji, ki ne vključuje le RME, ampak tudi biodizel iz palmovega olja in drugih surovin. PME se lahko uporablja po vsej Uniji vse leto, tako da se kot RME in SME pred uporabo zmeša z drugimi biodizli. Na podlagi tega je PME zamenljiv z biodizlom, proizvedenim v Uniji, in je zato podoben izdelek.

(19) V uvodni izjavi 35 začasne uredbe je navedena trditev enega indonezijskega proizvajalca, da je treba frakcionirane metil estre izločiti iz obsega izdelkov, ki jih zadeva ta postopek. Isti proizvajalec je to zahtevo ponovil v pripombah v zvezi z začasnim razkritjem, pri čemer je ponovno navedel argument, ki ga je že navedel pred začasnim razkritjem.

(20) Vendar je industrija Unije tej trditvi nasprotovala, pri čemer je navedla, da so frakcionirani metil estri biodizel in jih je treba obdržati v obsegu izdelka.

(21) Na podlagi pripomb, ki so bile predložene po začasni fazi, se odločitev Komisije iz uvodne izjave 36 začasne uredbe potrdi. Ne glede na to, da imajo različni metil estri maščobnih kislin različne številke Službe za izmenjavo kemijskih izvlečkov (v nadaljnjem besedilu: CAS), da se ti estri proizvajajo na podlagi različnih postopkov in da imajo morebitne različne uporabe, so frakcionirani metil estri še vedno metil estri maščobnih kislin in se še vedno lahko uporabljajo kot gorivo. Ob upoštevanju težavnosti razlikovanja enega metil estra maščobnih kislin od drugega brez kemijske analize na točki uvoza in možnosti izogibanja dajatvam na podlagi tega ter dejstva, da je bil biodizel PME prijavljen kot frakcioniran metil ester iz palmovega olja, je trditev še vedno zavrnjena.

(22) V uvodni izjavi 37 začasne uredbe je navedeno, da je en evropski uvoznik metil estra maščobnih kislin na osnovi olja iz palmovih jeder (v nadaljnjem besedilu:PKE) zahteval, da se uvoz tega izdelka oprosti carine zaradi posebne uporabe ali da se ta izdelek izloči iz obsega izdelkov, ki jih zadeva ta postopek.

(23) Industrija Unije je po začasnem razkritju predložila pripombe o uporabi oprostitve carine zaradi posebne uporabe za uvoz PKE in možnosti izogibanja predlaganim dajatvam. Nasprotovala je temu, da bi Komisija odobrila uporabo takšne sheme za oprostitev protidampinških dajatev, ker je biodizel zamenljiv; biodizel, prijavljen za uporabo kot negorivo, bi se lahko uporabil kot gorivo, saj ima enake fizikalne lastnosti. PKE se lahko uporabi kot gorivo; tudi nenasičen maščobni alkohol, ki se proizvaja iz PKE, se lahko nadalje predela v biodizel, pri čemer je carinski nadzor nad uvozom, ki je oproščen carine zaradi posebne uporabe, omejen, gospodarsko breme, ki izhaja iz uporabe te sheme, pa ostaja veliko.

(24) Na podlagi posvetovanj v zvezi s tem vprašanjem in ob upoštevanju dejstva, da ima biodizel, prijavljen za uporabo kot negorivo, enake fizikalne lastnosti kot biodizel, ki se uporablja kot gorivo, v tem primeru ni primerno dovoliti oprostitve carine za uvoz PKE zaradi posebne uporabe.

(25) En nemški uvoznik je ponovil svojo zahtevo za izključitev izdelka in/ali uporabo oprostitve carine za določen metil ester maščobne kisline, na osnovi olja iz palmovih jeder (PKE), ki je bil namenjen za drugo uporabo in ne za uporabo kot gorivo v EU. V danih pripombah je bilo ponovno poudarjeno stališče, ki je bilo zavrnjeno v začasni fazi, niso pa bili predloženi novi dokazi, ki bi spremenili sklep, v skladu s katerim oprostitev carine zaradi posebne uporabe ne bi smela biti odobrena, PKE pa bi moral ostati vključen v obseg izdelka.

(26) En indonezijski proizvajalec izvoznik se je skliceval tudi na svojo trditev o oprostitvi carine za frakcionirane metil estre zaradi posebne uporabe in je za ta uvoz za proizvodnjo nasičenih maščobnih alkoholov zahteval uporabo oprostitve carine zaradi posebne uporabe. Kot je navedeno zgoraj, so bile vse zahteve za oprostitev carine zaradi posebne uporabe zavrnjene, ta sklep pa zaradi argumentov, ki jih je navedla navedena zainteresirana stran, ni bil spremenjen.

3. **Sklep**

(27) Ker ni bilo drugih pripomb v zvezi z zadevnim izdelkom in podobnim izdelkom, se uvodne izjave 29 do 39 začasne uredbe potrdijo.

D. **DAMPING**

1. **Uvodne opombe**

(28) V uvodnih izjavah 44 in 64 začasne uredbe je pojasnjeno, da argentinski in indonezijski trg biodizla močno ureja država, zaradi česar se ne šteje, da je domača prodaja v skladu z običajnim potekom trgovine. Zato je bilo treba normalno vrednost podobnega izdelka konstruirati v skladu s členom 2(3) in (6) osnovne uredbe. Tej ugotovitvi ni nasprotovala nobena zainteresirana stran, zato se potrdi.

(29) Konstruirana normalna vrednost v začasni fazi je bila tako za Argentino kot tudi za Indonezijo izračunana na podlagi lastnih dejanskih (in evidentiranih) proizvodnih stroškov družb v OP, nastalih prodajnih, splošnih in upravnih stroškov (v nadaljnjem besedilu: stroški PSU) ter razumne stopnje dobička družb. V uvodnih izjavah 45 in 63 začasne uredbe je zlasti navedeno, da bo Komisija nadalje proučila trditev, da sistema diferenciranih izvoznih davkov v Argentini in Indoneziji izkrivljata cene surovin in da zato evidentirani proizvodni stroški ne izražajo ustrezno stroškov, povezanih s proizvodnjo zadevnega izdelka.

(30) Pri nadaljnji preiskavi je bilo dokazano, da sta sistema diferenciranih izvoznih davkov dejansko umetno znižala domače cene vhodnih glavnih surovin v Argentini in Indoneziji, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 35 in naslednjih za Argentino ter uvodni izjavi 66 za Indonezijo, zaradi česar sta vplivala na stroške proizvajalcev biodizla v obeh zadevnih državah. Na podlagi te ugotovitve se šteje za ustrezno, da je treba to izkrivljanje stroškov glavnih surovin upoštevati pri določanju normalnih vrednosti v obeh državah, glede na posebne tržne razmere, ki prevladujejo tako v Argentini kot tudi v Indoneziji.

(31) Splošno sodišče je potrdilo [1], da je v primeru umetnega nižanja cen surovin na domačem trgu mogoče domnevati, da se stroški proizvodnje zadevnega izdelka izkrivljajo. Splošno sodišče meni, da lahko institucije Unije v takšnih okoliščinah upravičeno sklepajo, da ene od postavk v evidenci ni mogoče šteti za razumno in da se lahko ta postavka zato prilagodi.

[1] Glej na primer sodbo v zadevi T-235/08 z dne 7. februarja 2013 (Acron OAO in Dorogobuzh OAO proti Svetu).

(32) Splošno sodišče je tudi sklenilo, da je iz prvega pododstavka člena 2(5) osnovne uredbe razvidno, da se računovodske evidence zadevne stranke ne upoštevajo kot osnova za izračun normalne vrednosti, če se proizvodni stroški proizvoda, ki se preiskuje, v teh evidencah ne odražajo razumno. V tem primeru drugi stavek prvega pododstavka določa, da je treba stroške prilagoditi ali določiti na podlagi drugih virov informacij in ne na podlagi teh evidenc. Te informacije se lahko pridobijo iz informacij o stroških drugih proizvajalcev ali izvoznikov, če pa te informacije niso na voljo ali jih ni mogoče uporabiti, iz katerega koli drugega razumnega vira informacij, vključno z informacijami iz drugih reprezentativnih trgov.

(33) Pri začasnih izračunih stroškov proizvodnje se je za argentinske proizvajalce izvoznike uporabila dejanska domača nakupna cena soje, za indonezijske proizvajalce izvoznike pa dejanski evidentirani stroški za surovo palmovo olje.

(34) Ker je bilo ugotovljeno, da so nekateri stroški proizvodnje, zlasti stroški glavnih surovin (sojinega olja in soje v Argentini ter surovega palmovega olja v Indoneziji), izkrivljeni, so bili določeni na osnovi referenčnih cen, ki so jih objavili pristojni organi zadevnih držav. Te cene odražajo raven mednarodnih cen.

2. **Argentina**

2.1 *Normalna vrednost*

(35) Kot je navedeno zgoraj, je Komisija sklenila, da sistem diferenciranih izvoznih davkov v Argentini izkrivlja stroške proizvodnje proizvajalcev biodizla v tej državi. V preiskavi je bilo ugotovljeno, da so bili izvozni davki za surovine (35 % za sojo in 32 % za sojino olje) v OP bistveno višji od izvoznih davkov za končni izdelek (nominalna 20-odstotna davčna stopnja za biodizel z efektivno 14,58-odstotno davčno stopnjo ob upoštevanju vračila davka). Pravzaprav sta se v OP izvozna davka za sojo in biodizel razlikovala za 20,42 odstotne točke, izvozna davka za sojino olje in biodizel pa za 17,42 odstotne točke.

(36) Argentinsko ministrstvo za kmetijstvo, živinorejo in ribištvo za namene določitve stopnje izvozne dajatve za sojo in sojino olje vsak dan objavi ceno FOB soje in sojinega olja – v nadaljnjem besedilu: referenčna cena ([1]). Ta referenčna cena izraža raven mednarodnih cen ([2]) in se uporablja za izračun zneska izvoznega davka, ki ga je treba plačati davčnim organom.

(37) Domače cene sledijo gibanjem mednarodnih cen. V preiskavi je bilo ugotovljeno, da se mednarodna in domača cena soje in sojinega olja razlikujeta v izvoznem davku za izdelek in drugih stroških, povezanih z izvozom. Argentinsko Ministrstvo za kmetijstvo objavlja domače referenčne cene soje in sojinega olja tudi kot „teoretične cene FAS“ ([3]). Zato je neto cena proizvajalcev soje in sojinega olja enaka, ne glede na to, ali izdelek izvozijo ali prodajo na domačem trgu.

(38) Ugotovljeno je torej bilo, da so bile domače cene glavne surovine, ki jo uporabljajo proizvajalci biodizla v Argentini, umetno nižje od mednarodnih cen zaradi izkrivljanja, ki izhaja iz argentinskega sistema izvoznih davkov, zato stroški glavne surovine niso bili razumno izraženi v evidencah argentinskih proizvajalcev v preiskavi v smislu člena 2(5) osnovne uredbe, kakor ga razlaga Splošno sodišče, kot je pojasnjeno zgoraj.

(39) Komisija se je zato odločila revidirati uvodno izjavo 63 začasne uredbe, pri čemer bo zanemarila dejanske stroške soje (glavna surovina, ki se kupuje in uporablja v proizvodnji biodizla), kot so jih zadevne družbe evidentirale v svojih računovodskih izkazih, in jih nadomestila s ceno, po kateri bi te družbe kupile sojo, če ne bi bilo izkrivljanja.

(40) Ceno, po kateri bi zadevne družbe kupile sojo, če ne bi bilo takšnega izkrivljanja, je Komisija določila na podlagi povprečja referenčnih cen soje, ki jih je argentinsko Ministrstvo za kmetijstvo objavilo za izvozne cene FOB v OP ([4]).

(41) Združenje argentinskih proizvajalcev izvoznikov (CARBIO) in argentinski organi so zatrjevali, da je prilagoditev stroškov, ki jih imajo družbe v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe, mogoča le, če se stroški, povezani s proizvodnjo in prodajo zadevnega izdelka, v evidencah, vendar pa ne v stroških, ki jih imajo družbe, ne odražajo ustrezno. Navajali so, da je Komisija v praksi dodala izvozne davke k ceni, ki so jo plačale družbe ob nakupu soje, s čimer je bila v stroške proizvodnje vključena postavka, ki ni povezana s proizvodnjo

([1]) Resolucija 331/2001 Ministrstva za kmetijstvo, živinorejo in ribištvo.
([2]) Glavni trg, ki se upošteva pri določanju ravni mednarodne cene soje in sojinega olja, je čikaška trgovinska zbornica.
([3]) Teoretična vrednost FAS se izračuna tako, da se od uradne vrednosti FOB odštejejo vsi stroški, povezani z izvozom.
([4]) http://64.76.123.202/site/agricultura/precios_fob_-_exportaciones/index.php

ali prodajo zadevnega izdelka. Dodajajo, da sodba Splošnega sodišča v zadevi „Acron“, ki je navedena v dokumentu o razkritju ([1]), temelji na napačni razlagi člena 2.2.1.1 Protidampinškega sporazuma STO in je trenutno predmet pritožbe pred Sodiščem, ne glede na to pa se dejansko stanje v tej zadevi razlikuje, saj cene surovin v Argentini niso „regulirane“ kakor cene plina v Rusiji in niso izkrivljene, ampak so prosto določene brez državnega poseganja, zato v Argentini ni posebnih tržnih razmer, ki bi Komisiji omogočile, da uporabi člen 2(5) osnovne uredbe. Izjavili so, da sistem diferenciranih izvoznih davkov v Argentini ni v nasprotju z nobenimi pravili trgovanja. Poleg tega je CARBIO trdil, da Komisija ni opravila poštene primerjave med konstruirano normalno vrednostjo (ki vsebuje izvozne dajatve) ter izvozno ceno (ki ne vsebuje izvoznih dajatev), ker izvozni davki niso bili upoštevani pri določitvi izvozne cene. CARBIO je nadalje trdil, da Komisija prav tako ni opravila poštene primerjave med normalno vrednostjo in izvozno ceno, ker se je pri konstruiranju normalne vrednosti sklicevala na mednarodne cene soje, kakor jih določa čikaška trgovinska zbornica (CBOT), vendar pa pri določanju izvozne cene (glej spodaj) ni upoštevala dobička ali izgub, ki izhajajo iz zavarovanj čikaške trgovinske zbornice pred tveganji. CARBIO je še zatrjeval, da Komisija ni upoštevala naravne konkurenčne prednosti argentinskih proizvajalcev, ker je stroške, ki so jih evidentirale družbe v preiskavi, zgolj nadomestila z mednarodno ceno. Nazadnje se je CARBIO pritožil, da Komisija ni upoštevala dejstva, da bi bile cene čikaške trgovinske zbornice za sojo precej nižje, če v Argentini ne bi bilo sistema diferenciranih izvoznih davkov.

(42) Te trditve je treba zato zavrniti. Čeprav dejstva v zadevi „Acron“ niso enaka dejstvom v tej zadevi, je Splošno sodišče ne glede na to uvedlo pravno načelo, v skladu s katerim stroški, povezani s proizvodnjo izdelka v preiskavi, niso osnova za izračun normalne vrednosti, če se ne odražajo ustrezno v evidencah podjetij. V zadevi „Acron“ se stroški niso ustrezno odražali v evidencah zadevne družbe, ker je bila cena plina regulirana. V tej zadevi je bilo ugotovljeno, da se stroški, povezani s proizvodnjo zadevnega izdelka, niso ustrezno odražali v evidencah zadevnih družb, saj so umetno nizki zaradi izkrivljanja, ki ga povzroča argentinski sistem diferenciranih izvoznih davkov. To velja ne glede na to, ali so sistemi diferenciranih izvoznih davkov kot taki na splošno v nasprotju s Sporazumom STO ali ne. Komisija poleg tega meni, da se je Splošno sodišče oprlo na pravilno razlago Protidampinškega sporazuma STO. Pravzaprav je odbor v zadevi *China – Broilers* ([2]) ugotovil, da preiskovalni odbor ohrani pravico, na podlagi katere lahko zavrne uporabo računovodskih knjig, če ugotovi, da (i) niso skladne s splošno priznanimi računovodskimi načeli ali (ii) ne odražajo ustrezno stroškov, ki so povezani s proizvodnjo in prodajo obravnavanega proizvoda, čeprav člen 2.2.1.1 Protidampinškega sporazuma STO uvaja predpostavko, v skladu s katero se računovodske knjige in evidence tožene stranke *običajno* uporabijo za izračun stroškov proizvodnje. Vendar pa mora preiskovalni organ navesti razloge, če na podlagi svoje ugotovitve odstopi od norme. Komisija je nadomestila stroške za nakup glavnih surovin v Argentini, ki so jih evidentirale zadevne družbe, s ceno, ki bi jo te družbe plačale, če vzpostavljenega izkrivljanja ne bi bilo, kar je v skladu z navedeno razlago, pri čemer se upošteva izkrivljanje zaradi sistema diferenciranih izvoznih davkov, ki ustvarja posebne tržne razmere. V skladu z metodologijo, ki jo je uporabila Komisija, stroškom surovin niso bili zgolj dodani izvozni davki, čeprav je rezultat s povsem numeričnega vidika podoben. Mednarodne cene blaga se določajo na podlagi povpraševanja in ponudbe, dokazov, da je sistem diferenciranih izvoznih davkov v Argentini vplival na cene čikaške trgovinske zbornice, ni. Zato so vsi zahtevki in trditve v zvezi s tem, da Komisija ni opravila poštene primerjave med normalno vrednostjo in izvozno ceno, ker je uporabila mednarodno ceno, neutemeljeni. Enako velja za trditev, da Komisija ni upoštevala naravne konkurenčne prednosti argentinskih proizvajalcev, saj je bil razlog za nadomestitev stroškov, ki so jih evidentirale družbe, neobičajno nizka cena surovin na domačem trgu, ne pa primerjalna prednost.

(43) V uvodni izjavi 45 začasne uredbe je pojasnjeno, da se za domačo prodajo ni štelo, da je bila izvedena v običajnem poteku trgovine, zato je bilo treba normalno vrednost konstruirati na podlagi 15-odstotnega razumnega zneska dobička v skladu s členom 2(6)(c) osnovne uredbe. Nekateri proizvajalci izvozniki so trdili, da je bil odstotek, ki ga je Komisija pri konstruiranju normalne vrednosti uporabila kot razumni dobiček (15 %), nerealno velik in se je radikalno razlikoval od ustaljene prakse številnih drugih preiskav na podobnih blagovnih trgih (v zvezi s katerimi se je uporabil 5-odstotni dobiček).

([1]) Sodba v zadevi T-235/08 z dne 7. februarja 2013 (Acron OAO in Dorogobuzh OAO proti Svetu Evropske unije).

([2]) Poročilo odbora, *China – Anti-Dumping and Countervailing Duty Measures on Broiler Products from the United States* (WT/DS427/R, sprejeto 25. septembra 2013), odst. 7.164.

(44) To trditev je treba zavrniti. Prvič, ne drži, da Komisija pri konstruiranju normalne vrednosti sistematično uporablja 5-odstotno stopnjo dobička. Vsak primer je ocenjen samostojno ob upoštevanju njegovih posebnih okoliščin. V zadevi v zvezi z biodizlom iz leta 2009, v kateri je bila vložena tožba proti Združenim državam Amerike, so se na primer uporabile različne stopnje dobička, pri čemer je tehtan povprečni dobiček bistveno presegal 15 %. Drugič, Komisija je upoštevala tudi kratkoročno in srednjeročno posojilno obrestno mero v Argentini, ki po podatkih Svetovne banke znaša približno 14 %. Nedvomno se zdi razumno pričakovati, da bo stopnja dobička, dosežena pri poslovanju na domačih trgih biodizla, višja od stroškov izposoje kapitala. Poleg tega je ta dobiček celo nižji od dobička proizvajalcev zadevnega izdelka v OP, čeprav so na to raven vplivala izkrivljanja stroškov zaradi sistemov diferenciranih izvoznih davkov in dejstvo, da domače cene biodizla ureja država. Na podlagi tega in zgoraj navedenih razlogov je 15-odstotni dobiček razumen znesek, ki ga lahko doseže sorazmerno nova, kapitalsko intenzivna industrija v Argentini.

(45) Po dokončnem razkritju so CARBIO in argentinski organi zatrjevali, da (i) je sklicevanje na stopnje dobička v Združenih državah neupravičeno; (ii) sklicevanje na srednjeročno posojilno obrestno mero ni logično in se v preteklosti ni nikoli uporabljalo, če pa bi se referenčna vrednost uporabila, se ne bi smela uporabiti za Argentino, ker so bile naložbe opravljene v ameriških dolarjih v sodelovanju s tujimi subjekti; (iii) dobička, ki so ga dejansko zaslužili argentinski proizvajalci, ni mogoče upoštevati zaradi posebnih tržnih razmer; in (iv) da je bil ciljni dobiček industrije Unije na podlagi primerjav določen pri 11 %.

(46) Te trditve je treba zavrniti. Komisija je mnenja, da je stopnja dobička v višini 15 % za industrijo biodizla v Argentini razumno določena, saj je imela ta država v OP še mlado in kapitalsko intenzivno industrijo. Sklicevanje na stopnjo dobička v primeru ZDA je bilo opravljeno, da bi se ovrgla trditev, da Komisija sistematično uporablja 5-odstotno stopnjo dobička pri konstruiranju normalne vrednosti. Namen sklicevanja na srednjeročne posojilne obrestne mere ni bila določitev referenčne vrednosti, temveč preverjanje, ali je bila uporabljena stopnja razumno določena. Enako velja za dobiček, ki so ga dejansko ustvarile vzorčene družbe. Po drugi strani ima konstruiranje normalne vrednosti drugačen namen od izračuna ciljnega dobička za industrijo Unije v odsotnosti dampinškega uvoza, zato je kakršna koli primerjava med njima nepomembna. Zato se uvodna izjava 46 začasne uredbe potrdi.

(47) En proizvajalec izvoznik proizvaja biodizel delno v svojih obratih in delno v okviru sporazuma o podizvajanju, sklenjenega z neodvisnim proizvajalcem. Ta proizvajalec izvoznik je zahteval, da se njegovi stroški proizvodnje ponovno izračunajo, in sicer na podlagi tehtanega povprečja njegovih stroškov proizvodnje in stroškov proizvodnje podizvajalca, ki se razlikujeta od tehtanega povprečja, ki ga je Komisija uporabila v začasni fazi. Na podlagi analize te zahteve je bilo ugotovljeno, da je zahteva upravičena, zato so se stroški proizvodnje zadevne družbe ustrezno ponovno izračunali.

(48) Komisija je prejela še druge manjše zahteve posameznih družb, ki pa so po spremembi metodologije za konstruiranje normalne vrednosti, kakor je pojasnjena zgoraj, postale nepomembne. Zato se ugotovitve iz uvodnih izjav od 40 do 46 začasne uredbe, ki vključujejo zgoraj pojasnjene spremembe, potrdijo.

2.2 *Izvozna cena*

(49) V uvodni izjavi 49 začasne uredbe je pojasnjeno, da se je izvozna cena v skladu s členom 2(9) osnovne uredbe prilagodila, če je izvozna prodaja potekala prek povezanih trgovskih družb s sedežem v Uniji, da bi se med drugim upošteval dobiček povezanih trgovcev. Za ta izračun se je v zvezi s povezanim trgovcem s sedežem v Uniji za razumno štela 5-odstotna stopnja dobička. Dva proizvajalca izvoznika sta navedla, da je 5-odstotna stopnja dobička za povezanega trgovca s sedežem v Uniji na področju trgovanja z blagom previsoka in da je treba uporabiti ničelno ali nižjo stopnjo dobička (do 2 %, odvisno od družbe).

(50) V podporo tej trditvi niso bili predloženi nobeni dokazi. V teh okoliščinah se 5-odstotna stopnja dobička za povezane trgovce s sedežem v EU potrdi.

(51) Po dokončnem razkritju je CARBIO trdil, da je 5-odstotna stopnja dobička na področju trgovanja z blagom previsoka, pri čemer se je skliceval na študijo, ki jo je pripravilo podjetje KPMG posebej za ta namen ter jo 1. julija 2013 po razkritju začasne uredbe predložilo Komisiji. Komisija je bila mnenja, da se na ugotovitve študije ni mogoče zanesti zaradi omejitev analize, na katere študija opozarja in zaradi katerih je bilo izbrano omejeno število trgovskih podjetij, polovica od teh družb pa ni prodajala kmetijskih proizvodov. Zato se šteje, da predloženi dokazi nimajo dokazne moči. Posledično se 5-odstotna stopnja dobička za povezane trgovce v EU potrdi.

(52) En proizvajalec izvoznik se je pritožil, da Komisija pri določitvi izvozne cene ni upoštevala tako imenovanih „rezultatov zavarovanja pred tveganji“, tj. dobička ali izgub proizvajalca pri prodaji in nakupu standardiziranih terminskih pogodb za sojino olje v okviru čikaške trgovinske zbornice. Podjetje je vztrajalo, da je zavarovanje pred tveganji zaradi nihanja cene surovin nujen element poslovanja z biodizlom in da neto prihodek prodajalca biodizla ne vključuje le cene, ki jo plača kupec, ampak tudi dobiček (ali izgubo) povezanih operacij zavarovanja pred tveganjem.

(53) To trditev je treba zavrniti na podlagi člena 2(8) osnovne uredbe, ki jasno določa, da je izvozna cena tista cena, ki se je dejansko plačala ali se plačuje za izdelek, ko se ta izvozi, ne glede na kakršne koli ločene – čeprav povezane – dobičke ali izgube, povezane s prakso zavarovanja pred tveganji.

(54) Ker ni bilo nadaljnjih pripomb v zvezi z izvoznimi cenami, se uvodne izjave 47 do 49 začasne uredbe skupaj z zgoraj navedenimi spremembami potrdijo.

2.3 *Primerjava*

(55) V uvodni izjavi 53 začasne uredbe je pojasnjeno, da je Komisija, kadar je izvozna prodaja potekala prek povezanih trgovskih družb s sedežem zunaj Unije, proučila, ali je treba povezanega trgovca obravnavati kot agenta, ki dela na podlagi provizije, pri čemer se je v tem primeru izvedla prilagoditev v skladu s členom 2(10)(i) osnovne uredbe, tako da se je upošteval nominalni pribitek, ki ga je prejel trgovec.

(56) Ena družba je trdila, da je stopnja dobička, ki jo je Komisija uporabila kot nominalni pribitek v zvezi s povezanim trgovcem s sedežem zunaj Unije, previsoka in da bi bila ustreznejša nižja stopnja dobička.

(57) Komisija je pozorno proučila trditve proizvajalca izvoznika, vendar je sklenila, da se ob upoštevanju obsežnih dejavnosti, ki jih opravljajo povezani trgovci, 5-odstotna stopnja dobička šteje za razumno. Zato je treba to trditev zavrniti.

(58) Ker v zvezi s primerjavo ni bilo nobenih drugih pripomb, se uvodne izjave 50 do 55 začasne uredbe potrdijo.

2.4 *Stopnje dampinga*

(59) Vsi sodelujoči argentinski proizvajalci izvozniki so zahtevali, da je treba v primeru uvedbe protidampinške dajatve na uvoz biodizla iz Argentine uvesti enotno dajatev za vse sodelujoče proizvajalce izvoznike, izračunano na podlagi tehtanega povprečja protidampinških dajatev vseh proizvajalcev izvoznikov v vzorcu. To zahtevo so podprli s trditvijo, da so vsi vzorčeni proizvajalci med seboj trgovinsko ali drugače povezani, da proizvajajo, si prodajajo, posojajo biodizel ali ga izmenjavajo ter da so izdelki različnih družb pogosto skupaj natovorjeni na isto ladjo in odpremljeni v EU, tako da carinski organi ne morejo več opredeliti in razlikovati med izdelki različnih proizvajalcev. Po njihovih navedbah je zaradi teh posebnih okoliščin uvedba individualnih dajatev neizvedljiva.

(60) Ne glede na to, da zahtevo podpirajo vsi proizvajalci izvozniki, tudi tisti z individualno stopnjo dampinga, nižjo od stopnje tehtanega povprečja, in kljub možni poenostavitvi postopkov carinskih organov bi bilo treba to zahtevo zavrniti. Domnevne praktične težave se ne bi smele uporabiti kot izgovor za odstopanje od določb osnovne uredbe, razen če je to neizogibno. V tem primeru praksa družb, da izmenjavajo zadevni izdelek, si ga izposojajo ali drugače pomešajo, sama po sebi ne pomeni, da je uvedba individualnih dajatev neizvedljiva v smislu člena 9(6) osnovne uredbe.

(61) Tri družbe so zahtevale vključitev na seznam sodelujočih proizvajalcev izvoznikov, da bi namesto od preostale dajatve za „vse druge družbe“ imela koristi od stopnje protidampinške dajatve, ki se uporablja za sodelujoče nevzorčene družbe.

(62) Dve od treh družb sta v OP že proizvajali biodizel za domači trg ali na podlagi sporazuma o podizvajanju za druge proizvajalce izvoznike, nista pa sami izvažali v Unijo. Tretja družba ni proizvajala biodizla v OP, ker je bil takrat obrat družbe še v gradnji.

(63) Po mnenju Komisije navedene tri družbe ne izpolnjujejo pogojev za uvrstitev med sodelujoče proizvajalce izvoznike. To ne velja le za družbo, ki v OP sploh ni proizvajala biodizla, ampak tudi za družbi, ki sta v preiskavi sodelovali s predložitvijo obrazca za vzorčenje, saj sta v svojih odgovorih v okviru vzorčenja jasno navedli, da proizvajata za domači trg ali za tretje osebe in da biodizla ne izvažata v Unijo v lastnem imenu.

(64) Zato je treba to zahtevo zavrniti in za zadevne tri družbe uporabiti „preostalo“ protidampinško dajatev.

(65) Ob upoštevanju prilagoditev normalne vrednosti in izvozne cene, kot so določene zgoraj, in ker ni bilo dodatnih pripomb, se preglednica iz uvodne izjave 59 začasne uredbe nadomesti s preglednico spodaj, pri čemer so dokončne stopnje dampinga, izražene kot odstotek cene CIF meja Unije brez plačane dajatve, naslednje:

Družba	Stopnja dampinga
Louis Dreyfus Commodities S.A.	46,7 %
Skupina „Renova“ (Molinos Río de la Plata S.A., Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A. in Vicentin S.A.I.C.)	49,2 %
Skupina „T6“ (Aceitera General Deheza S.A., Bunge Argentina S.A.)	41,9 %
Druge sodelujoče družbe	46,8 %
Vse druge družbe	49,2 %

3. **Indonezija**

3.1 *Normalna vrednost*

(66) Kot je navedeno v uvodnih izjavah 28 do 34, je Komisija sklenila, da sistem diferenciranih izvoznih davkov v Indoneziji izkrivlja stroške proizvodnje proizvajalcev biodizla v tej državi in da zato stroški, povezani s proizvodnjo in prodajo zadevnega izdelka, niso razumno izraženi v evidencah indonezijskih proizvajalcev v preiskavi.

(67) Komisija se je zato odločila revidirati uvodno izjavo 63 začasne uredbe, pri čemer bo zanemarila dejanske stroške surovega palmovega olja, torej glavne surovine, ki se kupuje in uporablja v proizvodnji biodizla, kot so jih zadevne družbe evidentirale v svojih računovodskih izkazih, in jih nadomestila s ceno, po kateri bi te družbe kupile surovo palmovo olje, če ne bi bilo takšnega izkrivljanja.

(68) Preiskava je potrdila, da je raven cen doma prodanega surovega palmovega olja bistveno nižja od „mednarodne“ referenčne cene, pri čemer je razlika zelo blizu znesku izvoznega davka za surovo palmovo olje. Ker sistem diferenciranih izvoznih davkov omejuje možnosti izvoza surovega palmovega olja, so na domačem trgu na voljo večje količine te surovine, zaradi česar se domače cene surovega palmovega olja nižajo. To ustvarja posebne tržne razmere.

(69) V OP je bila stopnja izvoznega davka za izvoz biodizla med 2 % in 5 %. V istem obdobju se je stopnja izvoznega davka za izvoz surovega palmovega olja gibala med 15–20 %, medtem ko se je izvozni davek za rafinirano, beljeno in odišavljeno palmovo olje gibal med 5–18,5 %. Različne tarifne stopnje se uporabljajo glede na ustrezen razpon referenčnih cen (ki sledijo mednarodnim tržnim gibanjem in niso povezane z razlikami v kvaliteti). Za palmine sadeže je določena 40-odstotna pavšalna stopnja izvoznega davka.

(70) Iz navedenih razlogov se uvodna izjava 63 začasne uredbe revidira, strošek glavne surovine (surovega palmovega olja), ki so ga evidentirale zadevne družbe, pa se v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe nadomesti z referenčno izvozno ceno (ceno HPE) ([1]) surovega palmovega olja, ki so jo objavili indonezijski organi in ki temelji na objavljenih mednarodnih cenah (v Rotterdamu, Maleziji in Indoneziji). Ta prilagoditev zadeva surovo palmovo olje, ki je bilo kupljeno od povezanih in nepovezanih družb. Cena surovega palmovega olja iz lastne proizvodnje iste pravne osebe se sprejme, ker niso bili ugotovljeni nobeni dokazi, da izkrivljanje vpliva na ceno surovega palmovega olja iz lastne proizvodnje iste pravne osebe.

(71) Vsi proizvajalci izvozniki iz Indonezije in vlada Indonezije trdijo, da nadomestitev stroškov surovega palmovega olja, kakor so jih evidentirale družbe, z indonezijsko referenčno izvozno ceno za surovo palmovo olje v skladu s pravili STO in členom 2(5) osnovne uredbe ni dopustna in je zato nezakonita. V zvezi s tem je vlada Indonezije trdila, da je Komisija Republiko Indonezijo neupravičeno obravnavala kot netržno gospodarstvo. V nadaljevanju so povzeti argumenti, ki so jih predložile družbe. Prvič, Komisija ni navedla nobenega razloga za odstopanje od evidentiranih dejanskih stroškov ali za to, da ti stroški niso realni odraz stroškov, ki so povezani s proizvodnjo zadevnega izdelka, temveč je zgolj navedla, da so evidentirani stroški umetno nizki v primerjavi z mednarodnimi cenami in bi jih bilo treba zato nadomestiti.

To je v nasprotju s pravili STO, v skladu s katerimi je treba s preverjanjem, ali je določene stroške mogoče uporabiti za izračun proizvodnih stroškov, ugotoviti, ali so ti stroški povezani s proizvodnjo in prodajo izdelka, in ne, ali ti stroški ustrezno odražajo tržno vrednost. Drugič, čeprav se zdi, da člen 2(5) osnovne uredbe dovoljuje prilagoditev, bi bilo treba uporabo tega člena omejiti na okoliščine, v katerih država neposredno posega v trg, in sicer z določitvijo ali urejanjem cen na umetno nizki ravni. Vendar pa v tem primeru Komisija trdi, da je domača cena surovega plamovega olja umetno nizka zaradi izvoznih davkov za surovo palmovo olje, ne pa zaradi tega, ker bi jo urejala država. Tudi če bi bilo to res,

([1]) Ceno HPE od septembra 2011 vsak mesec določijo indonezijski organi, pri čemer je izračunana kot povprečje cen v predhodnem mesecu, pri čemer so te cene razvidne iz treh različnih virov: (i) cene CIF za Rotterdam, (ii) cene CIF za Malezijo in (iii) indonezijske blagovne borze. Cena HPE je določena na podlagi istih virov, vendar ob upoštevanju cene FOB. V delu OP pred septembrom 2011 (julij – avgust 2011) se je kot referenčna vrednost za določitev cene HPE za surovo palmovo olje uporabila le cena za Rotterdam.

se morebitni učinek na domačo ceno lahko obravnava le kot naključen ali zgolj stranski učinek sistema izvoznih davkov. Tretjič, Komisija se zmotno opira na sodbo v zadevi *Acron*, da bi upravičila zakonitost prilagoditve za surovo palmovo olje. Ta sodba je trenutno predmet pritožbe, zato se nanjo ni mogoče sklicevati kot na precedens. Ne glede na to pa so bile dejanske okoliščine v zadevi *Acron* drugačne, saj so se nanašale na razmere, v katerih je cene plina določala država, kar je v nasprotju s cenami surovega palmovega olja v Indoneziji, ki so bile prosto določene na trgu. Nazadnje je vlada Indonezije trdila, da je bila prilagoditev, ki je bila opravljena v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe, uvedena samo z namenom, da se povišajo stopnje dampinga zaradi razlik v obdavčitvi.

(72) Trditev, da prilagoditev, ki je bila opravljena v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe, ni zakonita v skladu s pravili STO in/ali pravili Unije, je treba zavrniti. Protidampinški sporazum STO je bil prenesen z osnovno uredbo, zato se šteje, da so vse določbe te uredbe, vključno s členom 2(5), skladne z obveznostmi Unije, ki izhajajo iz Protidampinškega sporazuma STO. V zvezi s tem se opozarja, da se člen 2(5) osnovne uredbe uporablja enako za tržna in netržna gospodarstva. Kot je navedeno zgoraj (uvodna izjava 42), je Splošno sodišče v zadevi *Acron* uvedlo pravno načelo, v skladu s katerim stroški, povezani s proizvodnjo izdelka v preiskavi, niso osnova za izračun normalne vrednosti, če se ne odražajo ustrezno v evidencah podjetij, in da je take stroške v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe mogoče nadomestiti s stroški, ki odražajo ceno, kakor jo določajo tržne sile. Dejstva, da je šlo v zadevi *Acron* za cene, ki jih je urejala država, ni mogoče razlagati tako, da Komisija ne more uporabljati člena 2(5) v zvezi z drugimi oblikami posredovanja države, ki izkrivljajo, neposredno ali posredno, razmere na določenem trgu z nižanjem cen na umetno nizko raven. Odbor v zadevi *China – Broilers* je pri razlagi člena 2.2.1.1. Protidampinškega sporazuma STO nedavno oblikoval podoben sklep. V tej zadevi je Komisija ugotovila, da se stroški, povezani s proizvodnjo zadevnega izdelka, niso ustrezno odražali v evidencah zadevnih družb, ker so umetno nizki zaradi indonezijskega sistema diferenciranih izvoznih davkov. Zato je bilo popolnoma upravičeno, da Komisija prilagodi stroške za surovo palmovo olje v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe. V zvezi s trditvijo vlade Indonezije se opozarja, da prilagoditev, ki je bila opravljena v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe, temelji na dokazani razliki med domačimi in mednarodnimi cenami surovega palmovega olja in ne na morebitnih razlikah v obdavčitvi.

(73) Dva proizvajalca izvoznika iz Indonezije sta trdila, da Komisija ni dokazala, da je cena indonezijskega domačega palmovega olja izkrivljena. Trdita, da osnovna predpostavka Komisije, v skladu s katero sistem diferenciranih izvoznih davkov omejuje možnost izvoza surovega palmovega olja, zaradi česar so na domačem trgu na voljo večje količine surovega palmovega olja, cena surovega palmovega olja pa se niža, nima dejanske podlage, saj se surovo palmovo olje izvaža v večjih količinah (70 % celotne proizvodnje). Ne glede na to, cena HPE temelji na mednarodnih izvoznih cenah, ki vključujejo izvozni davek, zaradi česar je prav tako izkrivljena kakor domači trg za surovo palmovo olje, če se zanj šteje, da je izkrivljen zaradi sistema diferenciranih izvoznih davkov. Zato cene HPE za surovo palmovo olje ni mogoče uporabiti kot primerno referenčno ceno za prilagoditev stroškov surovega palmovega olja.

(74) Ne glede na dejstvo, da se surovo palmovo olje iz Indonezije izvaža v večjih količinah, je preiskava razkrila, da je domača cena surovega palmovega olja umetno nizka v primerjavi z mednarodnimi cenami. Poleg tega je ugotovljena cenovna razlika blizu izvoznemu davku, ki ga nalaga sistem diferenciranih izvoznih davkov. Zato je smiselno sklepati, da je nizka stopnja domače cene rezultat izkrivljanja zaradi sistema diferenciranih izvoznih davkov. Poleg tega se mednarodne cene blaga, tudi surovega palmovega olja, določijo na podlagi ponudbe in povpraševanja, kar odraža dinamiko tržnih sil. Navedeni niso bili nobeni dokazi, ki bi kazali na to, da so bile navedene tržne sile izkrivljene zaradi indonezijskega sistema diferenciranih izvoznih davkov. Trditev, da je cena HPE neustrezna referenčna cena, se zato zavrne.

(75) En proizvajalec izvoznik, katerega domača prodaja ni bila opredeljena kot reprezentativna (uvodna izjava 60 začasne uredbe), je navedel, da je Komisija reprezentativnost napačno preverila na podlagi prodaje posameznih povezanih podjetij namesto na podlagi celotne prodaje vseh podjetij v skupini. Klub temu priznava, da ta domnevna napaka ni vplivala na začasno ugotovitev v zvezi z navedenim. Opozoriti je treba, da v zvezi s tem proizvajalcem izvoznikom nobeno od posameznih povezanih podjetij ni opravilo preizkusa reprezentativnosti. Zato je jasno, da preizkus reprezentativnosti na podlagi celotne domače prodaje vseh povezanih podjetij ne bi mogel vplivati na začasne ugotovitve, kot je priznal proizvajalec izvoznik, tudi če bi bila ta trditev utemeljena. Ker ni bilo nobenih drugih pripomb, se uvodne izjave 60 do 62 začasne uredbe potrdijo.

(76) Ena stran je trdila, da so bili v zvezi z uvodno izjavo 63 začasne uredbe za zadevno stran uporabljeni preveliki prodajni, splošni in upravni stroški. Po proučitvi te trditve je bilo ugotovljeno, da so bili v konstruiranje normalne vrednosti vključeni prodajni, splošni in upravni stroški za domačo in izvozno prodajo. Opravili so se ustrezni popravki, tako da so se upoštevali le prodajni, splošni in upravni stroški za domačo prodajo.

(77) Ena stran je izrazila dvome glede konstruiranja normalne vrednosti in zlasti glede izbire metodologije v skladu s členom 2(6), kakor je navedena v uvodni izjavi 65 začasne uredbe. V členu 2(6) so zagotovljene tri alternativne metodologije za določitev prodajnih, splošnih in upravnih stroškov ter dobička, če ni mogoče uporabiti dejanskih podatkov družbe. Ta stran je trdila, da je treba te tri metodologije proučiti v vrstnem redu, v katerem so navedene, in da je zato treba najprej proučiti možnost uporabe metodologij iz člena 2(6)(a) in (b).

(78) Čeprav se zdi, da je v začasni uredbi obravnavana le metodologija iz člena 2(6)(c), je v nadaljnjih uvodnih izjavah razloženo, zakaj v tem primeru člen 2(6)(a) in (b) ni relevanten.

(79) Člen 2(6)(a) ni relevanten, ker niso bili ugotovljeni nobeni dejanski zneski za nobeno od vzorčenih indonezijskih (in argentinskih) družb, saj se njihova prodaja ni izvajala v običajnem poteku trgovine. Zato niso na voljo nobeni podatki o dejanskih zneskih katerega koli drugega izvoznika ali proizvajalca (v vzorcu), na podlagi katerih bi se lahko uporabil člen 2(6)(a).

(80) Člen 2(6)(b) ni relevanten, saj vse indonezijske (in argentinske) družbe iz vzorca v običajnem poteku trgovine ne prodajajo izdelkov iz iste splošne kategorije.

(81) V zvezi s členom 2(6)(b) je ta stran navedla tudi, da osnovna uredba ni usklajena z uredbo STO zaradi zahteve iz člena 2(6)(b), da je treba prodajo izvajati v običajnem poteku trgovine. Vendar pa je bil, kakor je navedeno v uvodni izjavi 72 zgoraj, z osnovno uredbo prenesen Protidampinški sporazum STO in se zato šteje, da so vse določbe te uredbe, vključno s členom 2(6), skladne z obveznostmi Unije, ki izhajajo iz Protidampinškega sporazuma STO, in da je prodaja v običajnem teku trgovine element, ki je popolnoma usklajen s tem sporazumom.

(82) Zato se izbira člena 2(6)(c) za uporabo katere koli druge razumne metode za določitev stopnje dobička potrdi.

(83) Poleg tega je več strani izrazilo mnenje, da je 15-odstotna stopnja dobička, ki se je uporabila pri konstruiranju normalne vrednosti, previsoka. Trdijo, da v začasni uredbi ni pojasnjeno, kako je Komisija izračunala teh 15 %, zato predvidevajo, da je Komisija uporabila 15-odstotno stopnjo dobička iz izračunov škode. Navedle so, da je Komisija v več drugih zadevah v zvezi z blagom uporabila stopnje dobička, ki so znašale približno 5 %. Več strani je predlagalo, da se uporabi stopnja dobička kot v primeru bioetanola iz Združenih držav Amerike. Ena stran je tudi predlagala, da se za prodajo mešanice biodizla in mineralnega dizla uporabi nižja stopnja dobička. Poleg tega je vlada Indonezije trdila, da se učinek podvoji, če se stroški surovega palmovega olja iz člena 2(5) osnovne uredbe nadomestijo, hkrati pa se uporabi 15-odstotna stopnja dobička iz člena 2(6)(c), ki bi ustrezala stopnji dobička na neizkrivljenem trgu.

(84) Prvič, ne drži, da Komisija pri konstruiranju normalne vrednosti sistematično uporablja 5-odstotno stopnjo dobička. Vsak primer je ocenjen samostojno ob upoštevanju njegovih posebnih okoliščin. V postopku v zvezi z biodizlom, ki je bil leta 2009 uveden proti Združenim državam Amerike, so se na primer uporabile različne stopnje dobička, pri čemer je tehtana povprečna stopnja dobička bistveno presegala 15 %. Drugič, ker kratkoročna in srednjeročna posojilna obrestna mera v Indoneziji po podatkih Svetovne banke znaša približno 12 %, se zdi razumno pričakovati, da bo stopnja dobička pri poslovanju na domačem trgu biodizla višja od stroškov izposoje kapitala. Tretjič, ne glede na to, ali se prodaja mešanice biodizla in mineralnega dizla uvršča v isto splošno kategorijo izdelkov, je v členu 2(6)(b) osnovne uredbe določeno, da bi bilo treba takšno prodajo izvajati v običajnem poteku trgovine, kot je že bilo navedeno v uvodni izjavi 80. Ker domača prodaja biodizla ni v običajnem poteku trgovine, se tudi za prodajo mešanice biodizla in mineralnega dizla na podoben način ne šteje, da je v običajnem poteku trgovine. Na podlagi tega in zgoraj navedenih razlogov je 15-odstotni dobiček razumen znesek, ki ga lahko doseže sorazmerno nova, kapitalsko intenzivna industrija v Indoneziji. Trditve vlade Indonezije, ki se sklicuje na dvojni učinek, ni mogoče sprejeti, ker sta prilagoditev stroškov na podlagi člena 2(5) in razumni dobiček iz člena 2(6)(c) očitno dva različna vidika. Uvodna izjava 65 začasne uredbe se potrdi.

(85) Ena stran je trdila, da bi bilo treba ceno HPE prilagoditi navzdol, da se izključijo stroški prevoza, ker cena HPE vključuje mednarodne stroške prevoza, namen prilagoditve domače cene surovega palmovega olja na raven mednarodne cene surovega palmovega olja pa je določitev domače cene surovega palmovega olja, ki ne bi bila izkrivljena.

(86) To trditev je treba zavrniti. Komisija je obravnavala številne možnosti za izbiro najustreznejše cene, ki naj bi se uporabila kot mednarodna referenčna cena. Treba je opozoriti, da ceno HPE uporabljajo tudi indonezijski organi kot referenčno vrednost za izračun mesečne stopnje izvoznih davkov. Cena HPE, kakor jo opredeljujejo indonezijski organi, se je zato štela kot najprimernejša mednarodna referenčna cena, ki jo je treba uporabiti kot referenčno vrednost za določitev stopnje izkrivljanja stroškov proizvodnje biodizla v Indoneziji.

(87) Dve strani sta navedli, da Komisija ni upoštevala, da proizvajata biodizel iz surovine, ki se razlikuje od surovega palmovega olja, tj. destilata maščobnih kislin palmovega olja (v nadaljnjem besedilu: PFAD), rafiniranega palmovega olja (v nadaljnjem besedilu: RPO) ali rafiniranega palmovega stearina (v nadaljnjem besedilu: RST). Ker ni bila upoštevana raba dejanske surovine, ki sta jo strani uporabljali pri svoji proizvodnji biodizla, se je prilagoditev za surovo palmovo olje (kakor je opisana v uvodni izjavi 70) uporabljala za napačno surovino in je zato privedla do nepravilne stopnje konstruirane normalne vrednosti.

(88) Te trditve je treba zato zavrniti. Poudariti je treba, da je Komisija samo nadomestila strošek surovega palmovega olja za proizvodnjo biodizla, ki je bilo kupljeno od povezanih in nepovezanih dobaviteljev. V zvezi s stranskimi proizvodi, kot so destilati maščobnih kislin palmovega olja, rafinirano palmovo olje in rafiniran palmov stearin, ki so rezultat obdelave kupljenega surovega palmovega olja in ki so sami nadalje obdelani z namenom proizvodnje biodizla, ni bilo opravljenih nobenih prilagoditev.

(89) Tri strani so trdile, da Komisija ni priznala, da bi bilo treba njihov nakup surovega palmovega olja od povezanih družb obravnavati enako kot lastno proizvodnjo, zato v skladu s členom 2(5) ne bi smele veljati nobene prilagoditve (kakor je pojasnjeno v uvodni izjavi 70 zgoraj). Stranke trdijo, da so bile transakcije znotraj skupine opravljene po tržni ceni, zato ne bi smele biti prilagojene, tržnih cen pa ne bi smela nadomestiti mednarodna cena. Poleg tega je en proizvajalec izvoznik trdil, da bi bilo treba konstruirano normalno vrednost v OP izračunati na mesečni osnovi.

(90) Standardna praksa Komisije je, da preveri, ali so transakcije med povezanimi stranmi dejansko opravljene po tržni ceni, ker notranje transferne cene ni mogoče šteti za zanesljivo. Da bi to lahko storila, Komisija primerja cene med povezanimi družbami s temeljno tržno ceno. Ker je temeljna cena na domačem trgu izkrivljena, Komisija takega preverjanja ne more opraviti. Zato mora Komisija ceno, na katero se ni mogoče opreti, nadomestiti z razumno ceno, ki bi se uporabljala kot tržna cena v običajnih tržnih razmerah. V tem primeru je to mednarodna cena. Informacije, ki so bile predložene in preverjene v zvezi z zahtevkom za mesečni izračun konstruirane normalne vrednosti, niso vsebovale dovolj podrobnih podatkov, da bi omogočile tak izračun. Oba zahtevka sta bila zato zavrnjena.

(91) Industrija Unije je trdila, da bi bilo treba strošek lastne proizvodnje iz surovega palmovega olja iste pravne osebe v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe prav tako prilagoditi, saj tudi nanj vpliva izkrivljanje, ki je rezultat sistema diferenciranih izvoznih davkov.

(92) To trditev je treba zavrniti. Ko surovine prehajajo različne faze rafiniranja/predelave v procesu proizvodnje biodizla, se lahko stroški teh proizvodnih faz obravnavajo kot zanesljivi, saj so realizirani znotraj iste pravne osebe, vprašanje nezanesljivih transfernih cen, kakor je opisano zgoraj, pa pri tem ne nastopi.

(93) En proizvajalec izvoznik je trdil, da bi morala Komisija od konstruirane normalne vrednosti odšteti tako imenovane cenovne popravke. Te trditve ni mogoče sprejeti. Konstruirana normalna vrednost je bila konstruirana na podlagi stroškov. Zato ne bi bilo primerno, da bi bili na podlagi cenovnih razlogov opravljeni kakršni koli popravki.

3.2 *Izvozna cena*

(94) Ena stran je izrazila dvom glede določitve izvozne cene, pri čemer je navedla, da bi bilo treba upoštevati dobičke in izgube, ki izhajajo iz zavarovanja pred tveganji, in trdila, da se dobički in izgube, ki izhajajo iz zavarovanja pred tveganji, v računovodenju pri poslih z biodizlom ne obravnavajo dosledno.

(95) Trditev, da bi bilo treba upoštevati dobičke in izgube, ki izhajajo iz zavarovanja pred tveganji, je treba zavrniti. Člen 2(8) osnovne uredbe jasno določa, da je izvozna cena tista cena, ki se je dejansko plačala ali se plačuje za izdelek, ko se ta izvozi, ne glede na kakršne koli ločene – čeprav povezane – dobičke ali izgube, povezane s prakso zavarovanja pred tveganji. Zato se metodologija iz uvodnih izjav 66 in 67 začasne uredbe potrdi.

(96) Komisija priznava, da je ena stran pri poslih z biodizlom v začasni fazi nedosledno računovodsko obravnavala dobičke in izgube, ki izhajajo iz zavarovanja pred tveganji. Ta trditev se sprejme, ustrezni popravki pa so že bili opravljeni.

(97) V zvezi z uvodno izjavo 68 začasne uredbe je ena stran trdila, da je zaradi 5-odstotne stopnje dobička, ki se uporablja za povezane trgovske družbe s sedežem v Uniji, donosnost kapitala prevelika in da je dobiček, ki ga nepovezani trgovci običajno ustvarijo s prodajo biodizla, precenjen. Trdi, da običajna donosnost kapitala ustreza stopnji dobička med 1,3 % in 1,8 %.

(98) Glede na nesodelovanje nepovezanih uvoznikov in glede na to, da so trgovske družbe storitvene družbe brez pomembnih kapitalskih naložb, zaradi česar je zgornja trditev v zvezi z donosnostjo kapitala nerelevantna, Komisija zavrača navedeno trditev in meni, da je 5-odstotna stopnja dobička v tem primeru razumna. Uvodna izjava 68 začasne uredbe se zato potrdi.

(99) V zvezi z uvodno izjavo 69 začasne uredbe je ena stran navedla, da bi bilo treba v izvozno ceno vključiti premijo za dvojno štetje biodizla, saj se s tem zgolj izvaja italijanska zakonodaja.

(100) Tudi če bi Komisija sprejela to trditev in vključila premije v izvozno ceno, bi bilo treba premije ponovno odšteti v skladu s členom 2(10)(k), da bi se izvozna cena primerjala z enako normalno vrednostjo, pri čemer bi se ustrezno upoštevale razlike, ki vplivajo na primerljivost cen. Ker se v Indoneziji ne zaračunavajo premije za dvojno štetje biodizla, višja izvozna cena v Italiji ni neposredno primerljiva. Ta trditev se zato zavrne, uvodna izjava 69 začasne uredbe pa se potrdi.

(101) Po dokončnem razkritju je ta stran ponovila svojo trditev. Vendar pa niso bile predložene nobene bistvene dodatne utemeljitve, na podlagi katerih bi se ocena Komisije spremenila. Zato se uvodna izjava 69 začasne uredbe potrdi.

(102) Po končnem razkritju je več proizvajalcev izvoznikov Komisijo opozorilo na domnevne stvarne napake pri izračunu dampinga. Trditve so bile proučene, izračuni pa so bili popravljeni, kadar je bilo to upravičeno.

3.3 *Primerjava*

(103) Ker v zvezi s primerjavo ni bilo nobenih pripomb, se uvodne izjave 70 do 75 začasne uredbe potrdijo.

3.4 *Stopnje dampinga*

(104) Ob upoštevanju prilagoditev normalne vrednosti in izvozne cene iz zgoraj navedenih uvodnih izjav in ker ni bilo dodatnih pripomb, so dokončne stopnje dampinga, izražene kot odstotek cene CIF meja Unije brez plačane dajatve, naslednje:

Družba	Stopnja dampinga
PT. Ciliandra Perkasa, Jakarta	8,8 %
PT. Musim Mas, Medan	18,3 %
PT. Pelita Agung Agrindustri, Medan	16,8 %
PT. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan in PT. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	23,3 %
Druge sodelujoče družbe	20,1 %
Vse druge družbe	23,3 %

E. **ŠKODA**

1. **Proizvodnja Unije in industrija Unije**

(105) V uvodnih izjavah od 80 do 82 začasne uredbe je opredeljen pojem industrije Unije in potrjeno, da so bile tri družbe izključene iz opredelitve industrije Unije zaradi njihove odvisnosti od uvoza iz zadevnih držav, kar pomeni, da so iz zadevnih držav uvažale bistveno več biodizla, kot so ga same proizvedle.

(106) Iz opredelitve industrije Unije sta bili izključeni še dve družbi, ker nista proizvajali biodizla v obdobju preiskave.

(107) Po objavi začasne uredbe so bile prejete pripombe, da bi bilo treba iz opredelitve industrije Unije izključiti še druge družbe, ki so uvažale biodizel iz zadevnih držav in ki so bile poleg tega povezane s proizvajalci izvozniki iz Argentine in Indonezije, s čimer so se zaščitile pred negativnimi posledicami dampinga.

(108) Te pripombe se zavrnejo. Po analizi trditev glede razmerja med proizvajalci izvozniki in industrijo Unije je bilo ugotovljeno, da je imel holding tako delnice argentinskega proizvajalca izvoznika kot tudi proizvajalca Unije.

(109) Prvič, ugotovljeno je bilo, da te družbe med seboj odkrito tekmujejo za iste stranke na trgu Unije, kar kaže, da ta povezava ni imela nobenega učinka na poslovne prakse argentinskega proizvajalca izvoznika ali proizvajalca Unije.

(110) Po dokončnem razkritju je ena zainteresirana stran zahtevala informacije o sklepu Komisije, iz katerega izhaja, da argentinski izvozniki in industrija Unije konkurirajo za iste stranke na evropskem trgu. To dejstvo je bilo ugotovljeno na podlagi preiskave proizvajalcev Unije in preiskave argentinskih izvoznikov, predložen pa ni bil noben dokaz, ki bi utemeljil trditev, da so se argentinski izvozniki in proizvajalci Unije dogovorili o tem, da v prodaji biodizla končnim uporabnikom ne bodo konkurirali. Število končnih uporabnikov je razmeroma majhno, v glavnem pa končne uporabnike predstavljajo velike naftne rafinerije, ki kupujejo od proizvajalcev in uvoznikov Unije.

(111) Drugič, ugotovljeno je bilo, da je glavno središče interesov proizvajalca Unije iz zgoraj navedene uvodne izjave 108 znotraj Unije, zlasti na področju proizvodnje in povezanih prodajnih dejavnosti ter raziskovalnih dejavnosti. Zato je bilo sklenjeno, da povezava ne utemeljuje izključitve zadevne družbe iz opredelitve industrije Unije v skladu s členom 4(1)(a) osnovne uredbe.

(112) Dejstvo, da del industrije Unije uvaža biodizel iz zadevnih držav, samo po sebi ni dovolj velik razlog za spremembo opredelitve industrije Unije. Kot je pojasnjeno v začasni uredbi, je industrija Unije iz zadevnih držav izvažala zaradi samozaščite. Poleg tega je bilo ugotovljeno, da so nekateri proizvajalci Unije, ki so uvažali iz zadevnih držav, središče interesov ohranili v Uniji – obseg proizvodnje teh podjetij je bil večji od obsega njihovega uvoza, raziskovalne dejavnosti pa so družbe izvajale v Uniji.

(113) Ena zainteresirana stran je trdila, da bi morala industrija Unije vključevati tudi tiste družbe, ki so kupovale biodizel in ga mešale z mineralnim dizlom, ker so bile tudi te mešanice zadevni izdelek. Ta trditev se zavrne. Zadevni izdelek je biodizel v čisti obliki ali kot je uporabljen v mešanici. Zato so proizvajalci zadevnega izdelka proizvajalci biodizla in ne družbe, ki proizvajajo mešanico biodizla in mineralnega dizla.

(114) Opredelitev industrije Unije iz uvodnih izjav 80 do 82 začasne uredbe se zato potrdi. Prav tako se potrdi obseg proizvodnje v OP iz uvodne izjave 83 začasne uredbe.

2. **Potrošnja Unije**

(115) Po začasnem razkritju je industrija Unije naredila manjši popravek v zvezi s svojo prodajo za leto 2009 in s tem prilagodila potrošnjo Unije za navedeno leto. Ta popravek ne spremeni gibanja ali sklepov, oblikovanih na podlagi podatkov iz začasne uredbe. Spodaj je popravljena preglednica 1. Ker v zvezi s tem ni bilo pripomb, se uvodne izjave 84 do 86 začasne uredbe potrdijo.

Potrošnja Unije	2009	2010	2011	OP
Količina (v tonah)	11 151 172	11 538 511	11 159 706	11 728 400
Indeks 2009 = 100	100	103	100	105

Vir: Eurostat, podatki industrije Unije.

3. **Kumulativna ocena učinkov uvoza iz zadevnih držav**

(116) V uvodnih izjavah 88 do 90 začasne uredbe Komisija ugotavlja, da so pogoji za kumulativno oceno učinkov uvoza iz Argentine in Indonezije izpolnjeni. To je izpodbijala ena zainteresirana stran, ki je trdila, da metil ester iz palmovega olja iz Indonezije ne konkurira biodizlu, proizvedenemu v Uniji, na enaki podlagi kot metil ester iz sojinega olja iz Argentine in da je metil ester iz palmovega olja cenejši od biodizla, proizvedenega v Uniji, ker je zadevna surovina cenejša od surovine na voljo v Uniji.

(117) Te trditve se zavrnejo. Tako metil ester iz sojinega olja kot metil ester iz palmovega olja se uvažata v Unijo in se v Uniji tudi proizvajata ter se pred prodajo ali mešanjem z mineralnim dizlom zmešata z metil estrom iz oljne ogrščice in drugimi biodizli, proizvedenimi v Uniji. Pripravljavci mešanic imajo pri proizvodnji svojega končnega izdelka na izbiro nakup biodizla iz različnih surovin in različnega porekla, odvisno od tržnih pogojev in podnebnih razmer med letom. Metil ester iz palmovega olja se v večjih količinah prodaja v poletnih mesecih in v manjših količinah v zimskih mesecih, vendar kljub temu konkurira metil estru iz oljne ogrščice in biodizlu, proizvedenemu v Uniji, ter tudi metil estru iz sojinega olja iz Argentine.

(118) Uvodna izjava 90 začasne uredbe se zato potrdi.

4. **Obseg, cena in tržni delež dampinškega uvoza iz zadevnih držav**

(119) Ena zainteresirana stran je izrazila dvom glede podatkov o uvozu iz preglednice 2 začasne uredbe, pri čemer je navedla, da je bil uvoz iz Indonezije veliko manjši, kot je predstavljeno v preglednici. Podatki o uvozu iz preglednice 2 so temeljili na podatkih Eurostata, ki so bili natančno preverjeni, pri čemer je bilo ugotovljeno, da so pravilni in v skladu s podatki, ki so jih predložili indonezijski izvozniki. Biodizel je sorazmerno nov izdelek in carinske oznake, ki se uporabljajo za uvoz biodizla, so bile v zadnjih letih spremenjene. Zato je treba pri pridobivanju podatkov Eurostata za zagotovitev točnih podatkov uporabiti oznake, ki so se uporabljale v zadevnem obdobju. To pojasnjuje, zakaj so podatki, ki jih je pridobila zainteresirana stran, nepopolni in prikazujejo manjši uvoz kot popoln nabor podatkov v preglednici 2.

(120) Glede na majhno spremembo potrošnje Unije v preglednici 1 se je v preglednici 2 nekoliko spremenil tudi tržni delež Argentine leta 2009, medtem ko se tržni delež Indonezije ni spremenil. To ne spreminja gibanj podatkov ali sklepov, oblikovanih na podlagi teh podatkov. V spodnji preglednici je popravljen tržni delež.

	2009	2010	2011	OP
Uvoz iz Argentine				
Tržni delež	7,7 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
Indeks 2009 = 100	100	135	167	141

Vir: Eurostat.

5. **Nelojalno nižanje prodajnih cen**

(121) V skladu z uvodnimi izjavami 94 do 96 začasne uredbe se je za določitev nelojalnega nižanja prodajnih cen cena uvoza iz Argentine in Indonezije primerjala s prodajno ceno industrije Unije, pri čemer so se uporabili podatki vzorčenih podjetij. V okviru te primerjave je bil iz izračuna nelojalnega nižanja prodajnih cen izključen biodizel, ki ga je industrija Unije uvozila za nadaljnjo prodajo.

(122) Zainteresirane strani so navedle, da uporabljena metodologija, tj. primerjava sposobnosti filtra („CFPP“), ni bila enaka kot metodologija, ki se je uporabila v prejšnji protidampinški preiskavi v zvezi z biodizlom iz ZDA, pri kateri se je primerjala surovina.

(123) V nasprotju s proizvajalci izvozniki iz Argentine in Indonezije industrija Unije ne prodaja biodizla, proizvedenega iz ene surovine, ampak končni biodizel, ki ga prodaja, proizvede z mešanjem več surovin. Končna stranka ni seznanjena s sestavo izdelka, ki ga kupuje, in je to tudi ne zadeva, če izdelek izpolnjuje zahtevano CFPP. Za stranko je pomembna CFPP, ne glede na uporabljeno surovino. V teh okoliščinah se je v zvezi s tem postopkom štelo za ustrezno, da se primerjava cen izvede na podlagi CFPP.

(124) Za uvoz iz Indonezije, katerega CFPP znaša 13 ali več, je bila opravljena prilagoditev, tj. razlika v ceni med prodajo industrije Unije s CFPP 13 in prodajo industrije Unije s CFPP0, da bi se uvoz iz Indonezije s CFPP 13 in več lahko primerjal z izdelkom s CFPP0, proizvedenim in zmešanim v Uniji. En indonezijski proizvajalec izvoznik je navedel, da bi bilo treba ob upoštevanju, da industrija Unije prodaja CFPP 13 v majhnih količinah na transakcijo, te cene primerjati s transakcijami CFPP0 podobnih velikosti. Razlika v ceni, ugotovljena pri pregledu transakcij CFPP0 podobne količine na transakcijo, je bila v skladu z razliko pri uporabi vseh transakcij CFPP0, pri čemer so bile razlike v ceni višje in nižje od povprečne razlike v ceni. Zato raven nelojalnega nižanja prodajnih cen iz uvodne izjave 97 začasne uredbe ni bila spremenjena.

(125) En indonezijski proizvajalec izvoznik je zahteval, da Komisija razkrije celotno kontrolno številko izdelka (v nadaljnjem besedilu: PCN) za mešanice, ki jih prodaja industrija Unije – s tem pa odstotke vsake surovine pri prodaji lastne proizvodnje industrije Unije. Glede na to, da je bila primerjava za namene škode opravljena izključno na podlagi CFPP, je bila ta zahteva zavrnjena.

(126) Ena zainteresirana stran je trdila, da se cena biodizla, ki izpolnjuje merila iz direktive o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov („v skladu z direktivo o obnovljivih virih“), razlikuje od cene biodizla, ki teh meril ne izpolnjuje. Trdila je, da bi bilo treba opraviti prilagoditev, ker uvoz iz Indonezije ni v skladu z direktivo o obnovljivih virih, cena, objavljena za biodizel v skladu z direktivo o obnovljivih virih, pa je višja.

(127) Ta trditev je bila zavrnjena. Skoraj ves uvoz iz Indonezije v OP je bil v skladu z direktivo o obnovljivih virih. Ne glede na to so države članice trajnostna merila iz direktive o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov v svojih nacionalnih zakonodajah izvajale le v letu 2012, zato v večjem delu OP ni bilo pomembno, ali je biodizel v skladu z direktivo o obnovljivih virih ali ne.

(128) Po dokončnem razkritju je en indonezijski proizvajalec izvoznik predložil pripombe glede izračunov nelojalnega nižanja cen in trdil, da bi bilo treba uvoz metil estrov iz palmovega olja iz Indonezije primerjati s celotno prodajo industrije Unije. Dejansko je podlaga za izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen primerjava prodaje metil estrov iz palmovega olja iz Indonezije s celotno prodajo CFPP0 industrije Unije, tako da se je cena uvoza metil estrov iz palmovega olja iz Indonezije povečala za cenovni dejavnik, izračunan na podlagi primerjave prodaje CFPP0 industrije Unije s prodajo CFPP 13 industrije Unije. Trditev se zato zavrne. Trditev iste zainteresirane strani, da so izračuni škode vključevali uvoženi izdelek je netočna in se zato zavrne. Ne glede na to je bila iz uvoženega biodizla in biodizla, proizvedenega v Uniji, ustvarjena mešanica, ki se je prodajala po isti ceni kot mešanice, ki niso vsebovale nobenega uvoženega biodizla.

(129) En indonezijski proizvajalec izvoznik je izrazil dvome tudi glede izračuna stroškov po uvozu. Iz preverjanja izhaja, da so bili ti stroški dejanski stroški uvoza biodizla brez stroškov dostave do končnega namembnega kraja, sprememba torej ni potrebna.

6. **Makroekonomski kazalniki**

(130) Kakor je bilo navedeno v uvodni izjavi 101 začasne uredbe, so bili analizirani naslednji makroekonomski dejavniki na osnovi prejetih podatkov, ki so zajeli celotno industrijo Unije: proizvodnjo, proizvodno zmogljivost, izkoriščenost zmogljivosti, obseg prodaje, tržni delež, rast, zaposlovanje, produktivnost, višino stopnje dampinga in okrevanje od preteklega dampinga.

(131) Po začasnem razkritju je industrija Unije navedla, da podatki o zmogljivosti, ki so se uporabili v preglednici 4 začasne uredbe, vključujejo zmogljivost, ki ni bila odpravljena, vendar ni bila v stanju, ki bi v OP ali predhodnih letih omogočalo proizvodnjo biodizla. To zmogljivost je opredelila ločeno kot „neizkoriščeno zmogljivost“, ki se ne bi smela obravnavati kot zmogljivost, ki je na voljo za uporabo. Podatki o izkoriščenosti zmogljivosti iz preglednice 4 so bili zato podcenjeni. Ti ponovno predloženi podatki so bili po natančnem pregledu sprejeti in so navedeni v preglednici 4 spodaj. Stopnja izkoriščenosti zmogljivosti, ki se je v začasni uredbi gibala med 41 % in 43 %, je zdaj med 46 % in 55 %. Industrija Unije je za pripravo spodaj navedene preglednice popravila tudi podatke o proizvodnji za leto 2009:

	2009	2010	2011	OP
Proizvodna zmogljivost (v tonah)	18 856 000	18 583 000	16 017 000	16 329 500
Indeks 2009 = 100	100	99	85	87
Obseg proizvodnje (v tonah)	8 729 493	9 367 183	8 536 884	9 052 871
Indeks 2009 = 100	100	107	98	104
Izkoriščenost zmogljivosti	46 %	50 %	53 %	55 %
Indeks 2009 = 100	100	109	115	120

(132) Uvodna izjava 103 začasne uredbe vključuje analizo podatkov o predhodni izkoriščenosti zmogljivosti, pri čemer je navedeno, da se je proizvodnja povečala, zmogljivost pa je ostala stabilna. Glede na revidirane podatke proizvodnja še vedno narašča, uporabna zmogljivost pa se je v istem obdobju zmanjšala. To dokazuje, da je industrija Unije zmanjševala razpoložljivo zmogljivost zaradi povečanega uvoza iz Argentine in Indonezije ter se tako odzvala na tržne razmere. Ti revidirani podatki so zdaj bolj usklajeni z javnimi izjavami industrije Unije in proizvajalcev Unije, ki navajajo, da je bila proizvodnja v obravnavanem obdobju v več obratih ustavljena in da nameščena zmogljivost ni bila takoj na voljo za uporabo ali je bila na voljo za uporabo le v primeru bistvenega ponovnega vlaganja.

(133) Več zainteresiranih strani je izrazilo dvome o revidiranih podatkih o zmogljivosti in izkoriščenosti zmogljivosti. Vendar pa nobena zainteresirana stran ni predlagala drugih rešitev. Revizija temelji na revidiranih podatkih o zmogljivosti, ki jih je predložil pritožnik in ki zajemajo celotno industrijo Unije. Revidirani podatki so se v okviru navzkrižnega sklicevanja primerjali z javno dostopnimi podatki, ki zadevajo zlasti neizkoriščeno zmogljivost in zmogljivost proizvajalcev, ki so prenehali z operacijami zaradi finančnih težav. Kot je razloženo zgoraj v oddelku 6 „Makroekonomski kazalniki“, revidirani podatki predstavljajo točnejši nabor podatkov o zmogljivosti, ki je na voljo za proizvodnjo biodizla v obravnavanem obdobju kot nabor podatkov, ki je bil prvotno predložen in objavljen v začasni uredbi.

(134) Ena zainteresirana stran je navedla, da industrija Unije ni bila oškodovana, ker se je obseg proizvodnje večal skupaj s potrošnjo. Ta trditev se zavrne, ker drugi pomembni kazalniki škode jasno kažejo na obstoj škode, zlasti izguba tržnega deleža zaradi uvoza iz zadevnih držav in gibanje zaradi zmanjševanja dobičkonosnosti, ki je privedlo do izgub.

(135) Druga zainteresirana stran je trdila, da industrija Unije ni utrpela škode, če se primerjajo samo gibanja med letom 2011 in OP, za razliko od primerjave gibanj v obdobju od 1. januarja 2009 do konca OP (v nadaljnjem besedilu: obravnavano obdobje). Ker OP zajema polovico leta 2011, primerjava med letom 2011 in OP ni točna. Poleg tega je primerjava smiselna le, če se gibanja, pomembna za oceno škode, proučijo v dovolj dolgem obdobju, to pa je bilo v tej zadevi tudi izvedeno. Ta trditev se zato zavrne.

(136) Ista zainteresirana stran je navedla, da Komisija v začasni uredbi ni objavila skupne vrednosti prodaje industrije Unije, in zahtevala, da se ta podatek objavi. Vendar pa so bili proučeni vsi pomembni dejavniki iz člena 3(5) osnovne uredbe, kar je omogočilo popolno oceno škode. Zbrane in preverjene podatke o prodaji so predložile vzorčene družbe, ki so bile reprezentativne za celotno industrijo Unije.

(137) Ista stran je navedla tudi, da je industrija Unije lahko povečala zaposlenost, zato v obdobju preiskave ni bilo negativnih učinkov na industrijo Unije.

(138) Vendar pa je stopnja zaposlenosti v tej kapitalsko intenzivni industriji sorazmerno nizka, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 106 začasne uredbe. Zato lahko majhne spremembe številk povzročijo velike preskoke v indeksiranih podatkih. Povečanje splošne zaposlenosti ne ovrže obstoja škode, ki jo je utrpela industrija Unije in na katero kažejo drugi kazalniki.

(139) Ker ni bilo nobenih drugih pripomb, se uvodne izjave 103 do 110 začasne uredbe potrdijo.

7. **Mikroekonomski kazalniki**

(140) Kot je navedeno v uvodni izjavi 102 začasne uredbe, so se na podlagi preverjenih podatkov, ki so jih predložili vzorčeni proizvajalci Unije, analizirali naslednji mikroekonomski kazalniki: povprečne cene na enoto, stroški na enoto, stroški dela, zaloge, dobičkonosnost, denarni tok, naložbe, donosnost naložb in zmožnost zbiranja kapitala.

(141) Ker ni bilo nobenih drugih pripomb, se uvodne izjave od 111 do 117 začasne uredbe potrdijo.

8. **Sklep o škodi**

(142) Več strani je izpodbijalo sklep o škodi iz začasne uredbe na podlagi dejstva, da so se nekateri kazalniki med letom 2011 in OP dozdevno izboljšali. Čeprav je res, da so nekateri kazalniki med letom 2011 in OP izražali naraščanje (npr. proizvodnja in prodaja), položaj industrije v tem obdobju ni omogočal zvišanja cen, kot je navedeno v uvodni izjavi 111 začasne uredbe. Položaj industrije se je zato še dodatno poslabšal, pri čemer se je odstotek izgub od leta 2011 do OP z 0,2 % povečal na 2,5 %. Zato je bilo sklenjeno, da bi bilo tudi v primeru omejitve analize škode na obdobje od leta 2011 do OP ugotovljeno, da je industrija utrpela materialno škodo.

(143) Ker v zvezi s tem ni bilo drugih pripomb, se uvodne izjave 118 do 120 začasne uredbe potrdijo.

F. **VZROČNA ZVEZA**

1. **Učinek dampinškega uvoza**

(144) Ena zainteresirana stran je trdila, da uvoz iz Argentine ne more biti vzrok škode, ker je obseg uvoza od leta 2010 do konca OP ostal stabilen, pri čemer se je od leta 2011 do konca OP nekoliko zmanjšal.

(145) Ti podatki so vzeti iz preglednice 2 začasne uredbe in so točni. Vendar analiza Komisije zajema obdobje od začetka obravnavanega obdobja do konca OP in na podlagi tega se je uvoz povečal za 48 %, tržni delež pa za 41 %. Poleg tega se je, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 90 začasne uredbe, upošteval uvoz iz Argentine in tudi uvoz iz Indonezije.

(146) Na podlagi primerjave cen na letni ravni je ista zainteresirana stran navedla, da so se cene uvoza iz Argentine višale hitreje kot prodajne cene industrije Unije. Vendar je uvoz iz Argentine še vedno nelojalno nižal prodajne cene industrije Unije, kar pojasnjuje, zakaj cene Unije niso naraščale tako hitro.

(147) Ker v zvezi z učinki dampinškega uvoza ni bilo nobenih drugih pripomb, se uvodne izjave 123 do 128 začasne uredbe potrdijo.

2. **Učinek drugih dejavnikov**

2.1 *Uvoz iz tretjih držav, ki niso zadevne države*

(148) Ker ni bilo pripomb, se sklep iz uvodne izjave 129 začasne uredbe, da uvoz iz drugih držav ni povzročil škode, potrdi.

2.2 *Nedampinški uvoz iz zadevnih držav*

(149) Po uporabi člena 2(5) v skladu z zgoraj navedenima uvodnima izjavama 38 in 70 nedampinški uvoz iz zadevnih držav ni bil ugotovljen. Zato se uvodna izjava 130 začasne uredbe ustrezno spremeni.

2.3 *Drugi proizvajalci Unije*

(150) Ker ni bilo nobenih pripomb, se uvodna izjava 131 začasne uredbe potrdi.

2.4 *Uvoz, ki ga je izvajala industrija Unije*

(151) Kot je navedeno v uvodnih izjavah 132 do 136 začasne uredbe, je industrija Unije v obravnavanem obdobju iz zadevnih držav uvozila znatne količine biodizla, tj. največ 60 % vsega uvoza iz teh držav v OP.

(152) Ena zainteresirana stran je trdila, da je bil ta uvoz, ki še zdaleč ni bil izveden zaradi samozaščite, del „skrbno načrtovane dolgoročne strategije" industrije Unije za vlaganje v Argentino in pridobivanje biodizla iz Argentine.

(153) Trdi tudi, da uvažanje sojinega olja v Unijo in predelava sojinega olja v biodizel v Uniji nikoli nista bila ekonomsko utemeljena ter da sta ekonomsko izvedljiva le predelava sojinega olja v Argentini in izvažanje pridobljenega biodizla.

(154) Te trditve bi bilo treba zavrniti. Predloženi niso bili nobeni dokazi o takšni „dolgoročni strategiji" in tudi industrija Unije to zanika. Če bi bila strategija industrije Unije svojo proizvodnjo biodizla dopolniti s proizvajanjem v Argentini in uvažanjem končnega izdelka, bi bilo seveda nesmiselno in nelogično zatem vložiti pritožbo zoper ta uvoz.

(155) Ena zainteresirana stran je ponovila, da je bil uvoz biodizla, ki naj bi ga industrija Unije izvedla zaradi samozaščite, dejansko del njene dolgoročne poslovne strategije. Ta domneva, ki ni bila utemeljena, se zavrne. Dokazi, ki bi imeli več teže kot zgolj domneve, za obstoj take strategije niso bili predloženi. Poleg tega ne bi bilo logično, da bi zadevni proizvajalci Unije podpirali pritožbo, v nekaterih primerih pa celo povečali svoje zmogljivosti v Uniji, hkrati pa bi imeli pripravljeno strategijo za izpolnitev potreb proizvodnje z uvozom.

(156) Ista zainteresirana stran je trdila tudi, da bi bilo treba tržni delež industrije Unije izračunati tako, da bi se upošteval tudi uvoz zaradi samozaščite. Ta trditev je bila zavrnjena, ker morajo izračuni tržnih deležev odražati prodajo blaga, ki ga je industrija Unije sama proizvedla in ne njene trgovinske dejavnosti s končnim izdelkom, ki je bil proizveden ob povečanem obsegu dampinškega uvoza.

(157) Industrija Unije je tudi dokazala, da je bilo uvažanje sojinega olja – in palmovega olja – za predelavo v biodizel v prejšnjih letih gospodarsko uspešno. Zainteresirana stran ni predložila nobenih dokazov, ki dokazujejo nasprotno. Uvoz končnega izdelka je gospodarsko smiseln le v primeru učinka izkrivljanja zaradi diferenciranih izvoznih davkov, zaradi česar je izvoz biodizla cenejši od uvoza surovin.

(158) Ena zainteresirana stran je trdila, da je bil ta uvoz vzrok škode, ker je le industrija Unije imela potrebno zmogljivost za mešanje metil estra iz sojinega olja iz Argentine in metil estra iz palmovega olja iz Indonezije z biodizlom, proizvedenim v Uniji, za nadaljnjo prodajo nosilcem rafinerijske dejavnosti za dizel. Ta trditev ni pravilna. Mešanje je enostavna operacija, ki jo lahko mnoge trgovske družbe izvajajo v svojih cisternah za shranjevanje. Predloženi niso bili nobeni dokazi, da lahko takšno mešanje izvajajo le proizvajalci Unije, zato je bila trditev zavrnjena.

(159) En indonezijski proizvajalec izvoznik je nadalje trdil, da uvoz industrije Unije ni bil izveden zaradi samozaščite, pri čemer je primerjal podatke za koledarsko leto 2011 s podatki iz OP, ki obsega šest mesecev istega leta. Primerjava teh obdobij zato ni točna, ker OP ni mogoče razdeliti na dve polovici. Zato se ta trditev ovrže.

(160) Ker v zvezi z izvozom industrije Unije ni bilo nobenih drugih pripomb, se uvodne izjave 132 do 136 začasne uredbe potrdijo.

2.5 *Zmogljivost industrije Unije*

(161) V uvodnih izjavah 137 do 140 začasne uredbe je navedeno, da je bila izkoriščenost zmogljivosti industrije Unije v celotnem obravnavanem obdobju majhna, položaj vzorčenih podjetij pa se je v tem obdobju poslabšal, hkrati pa se njihova izkoriščenost zmogljivosti ni zmanjšala v enakem obsegu.

(162) Zato je bilo začasno sklenjeno, da stalno prisotna nizka stopnja izkoriščenosti zmogljivosti ni povzročila škode industriji Unije.

(163) Ena zainteresirana stran je predložila pripombe v zvezi s podatki iz začasne uredbe, pri čemer je navedla, da bi bila izkoriščenost zmogljivosti industrije Unije tudi brez kakršnega koli uvoza v OP le 53 %. Poleg tega opozarja na povečanje proizvodne zmogljivosti od leta 2009 do konca OP, ki je povzročilo zmanjšanje izkoriščenosti zmogljivosti v obravnavanem obdobju.

(164) Vendar ta zainteresirana stran ni predložila nobenih dokazov, da je ta majhna izkoriščenost zmogljivosti povzročila tolikšno škodo, da bi lahko prekinila vzročno zvezo med dampinškim uvozom in slabšanjem položaja industrije Unije. Fiksni stroški so le majhen delež (približno 5 %) skupnih proizvodnih stroškov, kar pomeni, da je bila majhna izkoriščenost zmogljivosti le en dejavnik škode, vendar ne odločilni dejavnik. Eden od razlogov za to nizko stopnjo izkoriščenosti zmogljivosti je tudi dejstvo, da je industrija Unije zaradi posebnih tržnih razmer sama uvažala končni izdelek.

(165) Poleg tega je industrija Unije po vključitvi revidiranih podatkov o zmogljivosti in izkoriščenosti zmanjšala zmogljivost v zadevnem obdobju, izkoriščenost zmogljivosti pa povečala s 46 % na 55 %. Na podlagi tega je razvidno, da bi bila izkoriščenost zmogljivosti industrije Unije v primeru odsotnosti dampinškega uvoza bistveno večja od zgoraj navedenih 53 %.

(166) Po dokončnem razkritju je več zainteresiranih strani izrazilo dvom glede sklepa, da nizka izkoriščenost zmogljivosti ni bila odločilni dejavnik, ki povzroča škodo. Trdile so, da so bili fiksni stroški v industriji biodizla mnogo višji od majhnega deleža, navedenega zgoraj. Ker niso predložile nobenega dokaza, ki bi podprl to trditev, se ta zavrne. Ne glede na to fiksni stroški niso v nikakršni zvezi s stopnjo izkoriščenosti zmogljivosti. Preverjanje vzorčenih družb je pokazalo, da fiksni stroški v OP predstavljajo od 3 % do 10 % skupnih stroškov proizvodnje.

(167) Z zvezi s tem so bile izražene trditve, da je bila presežna zmogljivost industrije Unije tako visoka, da ta tudi ob odsotnosti uvoza ne bi mogla biti ustrezno dobičkonosna. Predložen ni bil noben dokaz, ki bi podprl to trditev. Na podlagi dejstva, da je bila industrija Unije v letu 2009 dobičkonosna z nizko stopnjo izkoriščenosti zmogljivosti bi bilo mogoče sklepati, da bi bila njena dobičkonosnost ob odsotnosti dampinškega uvoza celo večja.

(168) Poleg tega je bila predložena trditev, da je bilo zmanjšanje zmogljivosti industrije Unije samo po sebi vzrok za škodo zaradi stroškov zaprtja obratov in znižanja zmogljivosti obratov, ki so delovali še naprej. Ta trditev ni bila utemeljena, prav tako niso bili predloženi dokazi, iz katerih bi bilo razvidno, da stroški zmanjševanja zmogljivosti ali zapiranja celotnih obratov ali družb, predstavljajo bistvene zneske.

(169) Nazadnje je bila v zvezi z zmogljivostjo predložena trditev, da bi vsaka družba, ki bi povečala zmogljivost za proizvodnjo biodizla v obravnavanem obdobju, sprejela neodgovorno poslovno odločitev. Predložen ni bil noben dokaz, ki bi podprl to trditev. Poleg tega je iz dejstva, da so nekatere družbe ob povečanem dampinškem uvozu biodizla iz Argentine in Indonezije lahko povečale svojo zmogljivost, razvidno povpraševanje na trgu po njihovih posebnih proizvodih.

(170) Revidirani makroekonomski kazalniki tudi kažejo, da so družbe v obravnavanem obdobju izključevale zmogljivosti iz morebitne uporabe in so proti koncu OP začele postopek zapiranja obratov, ki več niso bili uspešni. Prav tako je povečanje zmogljivosti na ravni posamezne družbe predvsem posledica širjenja tako imenovanih obratov „druge generacije“, ki proizvajajo biodizel iz odpadnega olja ali hidrogeniranega rastlinskega olja (HVO). Zato je industrija Unije bila in je še vedno v postopku racionalizacije zmogljivosti, da bi izpolnila zahteve Unije.

(171) Ker v zvezi z zmogljivostjo industrije Unije ni bilo drugih pripomb, se uvodne izjave 137 do 140 začasne uredbe potrdijo.

2.6 *Pomanjkljiv dostop do surovin in vertikalna integracija*

(172) Ker ni bilo nobenih novih pripomb v zvezi z dostopom do surovin, se uvodni izjavi 141 in 142 začasne uredbe potrdita.

2.7 *Dvojno štetje*

(173) V uvodnih izjavah 143 do 146 začasne uredbe je obravnavana trditev, da je sistem „dvojnega štetja“, v okviru katerega se biodizel iz odpadnih olj na podlagi predpisov za mešanje v nekaterih državah članicah šteje dvakrat, povzročil škodo industriji Unije ali vsaj tistim proizvajalcem Unije, ki proizvajajo biodizel iz deviškega olja.

(174) Ena zainteresirana stran je omenila pripombo enega proizvajalca Unije, da se mu je leta 2011 zmanjšala prodaja zaradi drugih proizvajalcev, ki so proizvajali biodizel, upravičen do dvojnega štetja.

(175) Vendar je bil negativni učinek na tega proizvajalca omejen, začasen in je zadeval le del obdobja preiskave, ker je bila shema dvojnega štetja v državi članici, v kateri ima družba sedež, sprejeta šele septembra 2011. Ker se je finančna uspešnost vzorčenih družb poslabšala po septembru 2011 in je bila ta družba vključena v vzorec, se dvojno štetje ne more obravnavati kot vzrok škode.

(176) Ker industrija Unije zajema tako družbe, ki proizvajajo biodizel iz odpadnih olj in imajo v nekaterih državah članicah koristi od dvojnega štetja, kot tudi družbe, ki proizvajajo biodizel iz deviških olj, premiki v povpraševanju ostajajo znotraj industrije Unije. Zaradi omejene dobave rabljenih olj, ki so potrebna za proizvodnjo biodizla, upravičenega do dvojnega štetja, je veliko povečanje proizvodnje takšnega biodizla težko izvedljivo. Zato je še vedno veliko povpraševanja po biodizlu prve generacije. V obdobju preiskave ni bil ugotovljen pomemben uvoz biodizla, upravičenega do dvojnega štetja, kar potrjuje, da dvojno štetje spreminja povpraševanje znotraj industrije Unije in ne spodbuja povpraševanja po uvozu. Zainteresirana stran ni Komisiji predložila nobenih podatkov, ki bi dokazovali, da se je cena biodizla iz deviškega olja v obravnavanem obdobju znižala zaradi biodizla, upravičenega do dvojnega štetja. Podatki dejansko kažejo, da ima biodizel, upravičen do dvojnega štetja, majhno cenovno premijo v primerjavi z biodizlom iz deviških olj, katerega cena je povezana z mineralnim dizlom.

(177) Poslabšanja uspešnosti industrije Unije, ki vključuje obe skupini proizvajalcev, ni mogoče pripisati režimu dvojnega štetja, ki se uporablja v nekaterih državah članicah. To, da posledice škode zaradi dampinškega uvoza občuti vsa industrija, dokazuje zlasti dejstvo, da se slabša tudi uspešnost vzorčenih podjetij, ki proizvajajo biodizel, upravičen do dvojnega štetja, kot je navedeno v uvodni izjavi 145 začasne uredbe.

(178) Več zainteresiranih strani je po dokončnem razkritju trdilo, da so bili zneski dvojno štetega biodizla prenizko ocenjeni. Vendar pa so bile količine biodizla, upravičenega do dvojnega štetja, ki je bil na voljo na trgu Unije, omejene v primerjavi s celotno prodajo biodizla v preiskovanem obdobju. Poleg tega je tudi v primeru države članice, kjer velja dvojno štetje, biodizel, ki je upravičen do dvojnega štetja, proizveden v Uniji, zato povpraševanje ostaja v okviru industrije Unije. Predložen ni bil noben nov dokaz, na podlagi katerega bi se ta sklep spremenil.

(179) Ker ni bilo nobenih novih pripomb v zvezi z regulativnimi dejavniki, se uvodne izjave 143 do 146 začasne uredbe potrdijo.

2.8 *Drugi regulativni dejavniki*

(180) V uvodnih izjavah 147 do 153 začasne uredbe so obravnavane trditve zainteresiranih strani, da je namen omejitev v državah članicah, kot so sistemi kvot in davčni sistemi, omejevanje uvoza iz zadevnih držav, kar pomeni, da uvoz ni mogel povzročiti nobene škode, ki jo je utrpela industrija Unije, zlasti v nekaterih državah članicah.

(181) Te trditve so bile začasno zavrnjene, med drugim zato, ker je dampinški uvoz iz zadevnih držav prisoten v večini držav članic. Poleg tega bi se lahko ta uvoz, potem ko je bil uvožen v eno državo članico, prepeljal tudi v druge države članice in se tam prodajal.

(182) Ena zainteresirana stran je opozorila na to, da sta bili količina biodizla iz Argentine, carinjena v Franciji leta 2011, in količina, ki je bila v istem obdobju prijavljena kot uvožena v Nemčijo, majhni.

(183) Prvič, kot je pojasnjeno zgoraj, je mogoče biodizel, carinjen v eni državi članici, prodati v drugi državi članici, zaradi česar so ti podatki nezanesljivi. Poleg tega so lahko vzorčene družbe iz Francije in Nemčije dokazale konkurenčnost cen med njihovo proizvodnjo in uvozom iz zadevnih držav ter škodo, ki jim jo ta povzroča.

(184) Druga zainteresirana stran je trdila, da se je z odpravo shem, ki so zagotavljale koristi industriji biodizla v mnogih državah članicah, v obravnavanem obdobju zmanjšal prihodek podjetij na področju industrije biodizla, zaradi česar so ta utrpela škodo. Izpostavlja zlasti postopno odpravo davčnih spodbud v Franciji in davkov na „zelena goriva“ v Nemčiji.

(185) Vendar ni očitnega časovnega sovpadanja teh sprememb in poslabšanja finančne uspešnosti industrije Unije. Veliko teh spodbud je bilo usmerjenih v uporabnike biodizla, ne v proizvajalce, in večina se je še vedno izvajala v OP. Predloženi niso bili nobeni dokazi, da je sprememba politike držav članic, tj. prehod na obvezne zahteve v zvezi z mešanjem biodizla, povzročila škodo industriji Unije.

(186) Eden od indonezijskih proizvajalcev izvoznikov je opozoril na tekočo preiskavo GD za konkurenco o izkrivljenih cenah, ki so jih domnevno predložili subjekti, ki so prispevali k oceni cen agencije Platts za izdelke iz nafte in biogoriv, ter zahteval, da se predmet te preiskave obravnava kot morebiten vzrok škode. Ta zahtevek je bil zavrnjen, ker je preiskava v teku, ugotovitve pa niso bile objavljene.

(187) Ker ni bilo nobenih novih pripomb glede politik držav članic, se uvodne izjave 147 do 153 začasne uredbe potrdijo.

3. **Sklep o vzročni zvezi**

(188) Uvoz zadevnega izdelka iz zadevnih držav v OP je bil dampinški in je nelojalno nižal cene prodaje industrije Unije. Povečan obseg dampinškega uvoza jasno časovno sovpada s poslabšanjem položaja industrije Unije. Dampinški uvoz je neposredno konkuriral proizvodnji industrije Unije, zato je industrija Unije v obravnavanem obdobju izgubila dobičkonosnost in tržni delež. Dejstvo je, da dampinški uvoz iz zadevnih držav povzroča škodo industriji Unije, čeprav je možno, da so na uspešnost industrije Unije v določenem obsegu vplivali tudi drugi zgoraj navedeni dejavniki.

(189) Predloženi niso bili nobeni novi dokazi, na podlagi katerih bi se spremenil sklep, v skladu s katerim učinek drugih dejavnikov ni bil tolikšen, da bi prekinil vzročno zvezo med dampinškim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, ne glede na to ali se obravnava učinek posameznega dejavnika ali več dejavnikov skupaj. Ker v zvezi s sklepom o vzročni zvezi ni bilo nobenih drugih pripomb, se uvodne izjave od 154 do 157 začasne uredbe potrdijo.

G. **INTERES UNIJE**

1. **Interes industrije Unije**

(190) Ker ni bilo pripomb v zvezi z interesom industrije Unije, se uvodne izjave 159 do 161 začasne uredbe potrdijo.

2. **Interes nepovezanih uvoznikov in trgovcev**

(191) En indonezijski proizvajalec izvoznik je trdil, da bodo predlagane dajatve negativno vplivale na uvoznike in trgovce, vendar te trditve ni podprl z nobenimi dokazi. Njegova navedba, da bi se lahko dajatev prenesla na uporabnike in potrošnike z zvišanjem cen, je dejansko dokazovala nasprotno, tj. da dajatev najverjetneje ne bo imela nobenega vpliva na uvoznike in trgovce.

(192) Po objavi začasnih ukrepov noben uvoznik ali trgovec z biodizlom ni predložil nobenih pripomb.

(193) Ker v zvezi z interesom nepovezanih uvoznikov/trgovcev ni bilo novih pripomb, se uvodni izjavi 162 in 163 začasne uredbe potrdita.

3. **Interes uporabnikov in potrošnikov**

(194) En indonezijski proizvajalec izvoznik je trdil, da se bo zaradi predlaganih dajatev zvišala cena biodizla, zaradi česar bodo potrošniki manj motivirani za nakup vozil, ki jih poganjajo biogoriva.

(195) Ta trditev se zavrne. Biodizel je namenjen predvsem mešanju z mineralnim dizlom za prodajo potrošnikom, da tem ne bi bilo treba kupovati posebnih vozil, ki jih poganjajo čista biogoriva.

(196) Čeprav bi se cena biodizla v primeru uvoza iz Argentine ali Indonezije zvišala, kot je navedeno v začasni uredbi, bi bilo zvišanje cene glede na majhen delež biodizla v dizlu, ki se prodaja potrošnikom, prav tako majhno in za potrošnika zanemarljivo.

(197) Morebitni učinek ukrepov na končno ceno dizla za potrošnike, pri čemer bodo imeli ti ukrepi po pričakovanjih omejen učinek, kakor je navedeno zgoraj, ne bo ogrozil ciljev direktive o obnovljivih virih.

(198) Nobeni uporabniki ali potrošniki in skupine ali združenja, ki predstavljajo uporabnike ali potrošnike, niso predložili pripomb v zvezi z začasno uredbo.

(199) Ker v zvezi z interesom potrošnikov ni bilo dodatnih pripomb, se uvodne izjave 164 do 166 začasne uredbe potrdijo.

4. **Interes dobaviteljev surovin**

(200) Ker ni bilo pripomb v zvezi z interesom dobaviteljev surovin, se uvodne izjave 167 do 169 začasne uredbe potrdijo.

5. **Sklep o interesu Unije**

(201) Prejete niso bile nobene pripombe, na podlagi katerih bi se spremenila analiza interesa Unije, kot je navedena v začasni uredbi, zato je uvedba ukrepov še vedno v interesu Unije. Uvodni izjavi 170 in 171 začasne uredbe se zato potrdita.

H. **DOKONČNI PROTIDAMPINŠKI UKREPI**

1. **Stopnja odprave škode**

(202) Več zainteresiranih strani je nasprotovalo uporabi 15-odstotnega ciljnega dobička industrije Unije iz uvodne izjave 175 začasne uredbe, pri čemer so navedle, da je od industrije Unije na področju biodizla nerealno pričakovati tako visok ciljni dobiček.

(203) Večina teh zainteresiranih strani je potem predlagala, da se 15-odstotni ciljni dobiček nadomesti z drugimi podatki iz drugih obdobij ali iz drugih preiskav, ne da bi pri tem pojasnile, zakaj sta neko obdobje ali preiskava ustreznejša od drugih.

(204) Kot je pojasnjeno v začasni uredbi, je bila 15-odstotna stopnja dobička dobiček, izražen kot odstotek prihodkov od prodaje, ki ga je industrija Unije ustvarila v odsotnosti dampinškega uvoza med letoma 2004 in 2006. To je bilo zadnje obdobje, v katerem je bil dobiček ustvarjen v odsotnosti dampinškega uvoza, saj je od leta 2006 stalno prisoten na trgu Unije, pri čemer je šlo najprej za uvoz iz ZDA, potem pa iz Argentine in Indonezije.

(205) Vendar je trg Unije na področju biodizla od obdobja 2004–2006 v več pogledih dozorel. Med letoma 2004 in 2006 je bil tržni delež dampinškega uvoza zanemarljiv in tudi drug uvoz je bil majhen. V OP je tržni delež dampinškega uvoza znašal 19 %. V obdobju 2004–2006 je industrija Unije vključevala 40 družb, zdaj pa se je ta številka povečala na več kot 200 družb, zaradi česar se je povečala tudi raven konkurence.

(206) Med letoma 2004 in 2006 se je potrošnja močno povečala, tj. z 2 milijonov na 5 milijonov metričnih ton, medtem ko se je v obravnavanem obdobju le malo povečala, izkoriščenost zmogljivosti, ki je bila v obdobju 2004–2006 90-odstotna, pa je bila v OP 55-odstotna.

(207) Glede na to se šteje za primerno, da se upošteva zgoraj opisani tržni razvoj in ustrezno prilagodi ciljni dobiček, tako da bo izražal dobiček, ki bi ga industrija Unije lahko pričakovala pod trenutnimi tržnimi pogoji.

(208) Zato se je namesto v odstotkih izražen dobiček izračunal dejanski dobiček v eurih na prodano metrično tono v zadevnih treh letih. Ta je za vsako leto izražal cene iz leta 2011, nato pa je bilo izračunano povprečje. Ciljni dobiček za industrijo Unije v OP, izražen kot odstotek prihodkov od prodaje, je 11,0 %.

(209) Na podlagi tega je bila torej ponovno izračunana stopnja odprave škode.

(210) Ena zainteresirana stran je po dokončnem razkritju v zvezi z izračunom stopnje škode trdila, da bi bilo treba uvozno dajatev v višini 5,1 %, katere predmet je rafinirano, beljeno in razdišavljeno palmovo olje, ki se uvaža v Unijo, črtati iz stroškov proizvodnje proizvajalcev Unije. Ta trditev se zavrne, ker ta dajatev predstavlja strošek za proizvajalce Unije, ki uvažajo palmovo olje in bi se zato morala upoštevati.

(211) Eden od indonezijskih proizvajalcev izvoznikov je izpodbijal izračun ciljnega dobička industrije Unije in uporabo podatkov iz obdobja od leta 2004 do 2006 in nato predlagal, da se za izračun ciljnega dobička uporabijo samo podatki za leto 2004. Vendar pa je bilo v predhodni preiskavi proti uvozu iz Združenih držav ugotovljeno, da je povprečje iz treh let natančnejše, kot če se uporabijo samo podatki za leto 2004. Predložene niso bile nobene trditve, ki bi privedle do drugačnega sklepa.

(212) Pritožniki so po dokončnem razkritju trdili, da bi bilo treba ciljni dobiček v višini 15 %, kakor je bil predlagan v začasni fazi, ohraniti. Vendar pa se trditve pritožnikov ne nanašajo na razlog, zakaj je treba določiti ciljni dobiček, in sicer je razlog ta, da se ugotovi dobiček, ki ga je ustvarila industrija Unije v odsotnosti dampinškega uvoza. Zato se njihova trditev zavrne.

(213) Ker v zvezi s stopnjo odprave škode ni bilo nobenih drugih pripomb, se metodologija, opisana v uvodnih izjavah 176 in 177 začasne uredbe, potrdi.

2. **Dokončni ukrepi**

(214) Glede na sklepe v zvezi z dampingom, škodo, vzročno zvezo in interesom Unije ter v skladu s členom 9(4) osnovne uredbe bi bilo treba dokončne protidampinške ukrepe za uvoz zadevnega izdelka uvesti na ravni stopnje dampinga ali stopnje škode, pri čemer se v skladu s pravilom nižje dajatve upošteva tista stopnja, ki je nižja.

(215) Stopnje protidampinške dajatve so bile ugotovljene na podlagi primerjave stopenj odprave škode in stopenj dampinga. Stopnje dokončne protidampinške dajatve, izražene kot cena CIF meja Unije brez plačane carinske dajatve, so:

Država	Družba	Stopnja dampinga	Stopnja škode	Stopnja protidampinške dajatve
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	41,9 %	22,0 %	22,0 % (216,64 EUR)
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	46,7 %	24,9 %	24,9 % (239,35 EUR)
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	49,2 %	25,7 %	25,7 % (245,67 EUR)
	Druge sodelujoče družbe	46,8 %	24,6 %	24,6 % (237,05 EUR)
	Vse druge družbe	49,2 %	25,7 %	25,7 % (245,67 EUR)
Indonezija	PT. Ciliandra Perkasa, Jakarta	8,8 %	19,7 %	8,8 % (76,94 EUR)
	PT. Musim Mas, Medan	18,3 %	16,9 %	16,9 % (151,32 EUR)
	PT. Pelita Agung Agrindustri, Medan	16,8 %	20,5 %	16,8 % (145,14 EUR)
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	23,3 %	20,0 %	20,0 % (174,91 EUR)
	Druge sodelujoče družbe	20,1 %	18,9 %	18,9 % (166,95 EUR)
	Vse druge družbe	23,3 %	20,5 %	20,5 % (178,85 EUR)

(216) Ker bo protidampinška dajatev veljala tudi za mešanice, ki vključujejo biodizel (sorazmerno z njihovo vsebnostjo masnega deleža biodizla), in za čisti biodizel, bo za pravilno izvajanje dajatve s strani carinskih organov držav članic natančneje in ustrezneje, da se dajatev izrazi kot fiksni znesek v eurih na tono teže in se uporabi za uvožen čisti biodizel ali delež biodizla v mešanem izdelku.

(217) V uvodni izjavi 183 začasne uredbe je navedeno, da je treba uvoz biodizla iz zadevnih držav registrirati, da bi se lahko po potrebi dajatve pobrale do 90 dni pred uvedbo začasnih ukrepov.

(218) To pobiranje dajatev na registrirane izdelke je mogoče le, če so izpolnjeni pogoji iz člena 10(4) osnovne uredbe. Pregled statističnih podatkov o uvozu, izvedenem po registraciji, je pokazal, da se uvoz pred uvedbo začasnih ukrepov ni dodatno bistveno povečal, ampak se je močno zmanjšal. Pogoji zato niso izpolnjeni in dajatve na registriran uvoz ne bodo pobrane.

(219) Stopnje protidampinških dajatve za posamezne družbe, navedene v tej uredbi, so bile določene na podlagi ugotovitev sedanje preiskave. Zato izražajo stanje, v kakršnem so bile te družbe med preiskavo. Te stopnje dajatve (v nasprotju z dajatvijo za celotno državo, ki se uporablja za „vse druge družbe“) se torej uporabljajo izključno za uvoz zadevnega izdelka s poreklom iz zadevnih držav, ki ga proizvedejo družbe, tj. posamezne navedene pravne osebe. Za uvoženi zadevni izdelek, ki ga proizvaja katera koli druga družba, ki ni posebej navedena v izvedbenem delu te uredbe, vključno s subjekti, povezanimi s tistimi, ki so izrecno navedeni, teh stopenj ni mogoče uporabljati, pri čemer zanj velja stopnja dajatve, ki se uporablja za „vse ostale družbe“.

(220) Kateri koli zahtevek za uporabo stopenj protidampinške dajatve za posamezne družbe (npr. zaradi spremembe imena subjekta ali zaradi ustanovitve novih proizvodnih ali prodajnih subjektov) bi bilo treba nemudoma nasloviti na Komisijo ([1]), skupaj z vsemi potrebnimi podatki, zlasti o vsaki spremembi dejavnosti družbe na področju proizvodnje ter domače in izvozne prodaje, povezani na primer s spremembo imena ali spremembo proizvodnih in prodajnih subjektov. Po potrebi se ta uredba ustrezno spremeni s posodobljenim seznamom družb, ki so upravičene do individualnih stopenj dajatve.

(221) Vse strani so bile obveščene o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih sta se nameravala priporočiti uvedba dokončne protidampinške dajatve na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije ter dokončno pobiranje zneskov, zavarovanih z začasno dajatvijo (v nadaljnjem besedilu: dokončno razkritje). Določeno je bilo obdobje, v katerem so lahko vse strani predložile pripombe v zvezi z dokončnim razkritjem.

(222) Ustne in pisne pripombe, ki so jih predložile zainteresirane strani, so bile ustrezno obravnavane in upoštevane.

3. **Zaveze**

(223) Dva indonezijska proizvajalca izvoznika sta predlagala podobne cenovne zaveze v skladu s členom 8(1) osnovne uredbe. Opozarja se, da se glede na močna nihanja v ceni surovin šteje, da izdelek ni primeren za fiksne cenovne zaveze. V zvezi s tem obe družbi predlagata, da bi bile najnižje uvozne cene (MIP) redno indeksirane glede na nihanja cen surovega palmovega olja (CPO) z uporabo količnika za ta strošek surovin.

(224) V zvezi s predlogoma dveh proizvajalcev izvoznikov je bilo ugotovljeno, da bi bilo treba pri določitvi smiselno indeksiranih MIP upoštevati številne dodatne parametre, ki imajo pomembno vlogo in kažejo nestanovitnost trga biodizla. Trg biodizla je zelo nestanoviten, na posle z biodizlom pa vplivajo številni dodatni faktorji, kot je kompleksnost trgovinskega sistema za biodizel, cenovna razlika plinskega olja in biodizla, nestanovitnost in razvoj trgov rastlinskega olja ter medsebojna odvisnost različnih tipov rastlinskih olj, pa tudi razvoj menjalnega tečaja USD/EUR. Zaradi teh dejavnikov bi morala biti indeksacija izjemno kompleksna in večplastna, da bi izpolnila svoj namen, posodabljati pa bi jo bilo treba vsak dan. Zato se zgolj indeksiranje, ki bi temeljilo samo na ceni surovega palmovega olja in bi se opravilo vsak mesec, kakor je bilo predlagano, ne šteje za primernega in ne bi privedlo do želenega rezultata.

(225) Poleg tega so bile v zvezi s temi indonezijskimi izvozniki in njihovimi strankami ugotovljena pomembna tveganja navzkrižne kompenzacije, saj se poleg biodizla v Unijo izvažajo tudi drugi izdelki, po drugi strani pa je pri družbah iz tega sektorja vzpostavljena običajna praksa dogovarjanja o posojilih ali pogodbah o zamenjavah, ki temeljijo na biodizlu, surovem palmovem olju ali drugih izdelkih.

(226) Zato je zaradi zgoraj navedenih dejavnikov učinkovito izvajanje in spremljanje zavez zelo obremenjujoče, če ne celo neizvedljivo. Iz zgoraj navedenih razlogov teh ponudb o zavezah ni mogoče sprejeti.

4. **Dokončno pobiranje začasnih protidampinških dajatev**

(227) Po dokončnem razkritju je ena zainteresirana stran trdila, da so v začasni fazi nastopile nekatere stvarne napake pri izračunu stopenj dampinga in da bi bile stopnje dampinga *de minimis*, če te napake ne bi nastopile. Zato je navedena zainteresirana stran navedla, da se začasnih protidampinških dajatev ne bi smelo pobirati. To trditev je treba zavrniti, ker je dokončna protidampinška dajatev očitno precej višja od začasne dajatve.

(228) Ob upoštevanju ugotovljenih stopenj dampinga in ravni škode, povzročene industriji Unije, bi bilo treba dokončno pobrati zneske, zavarovane z začasno protidampinško dajatvijo, ki je bila uvedena z začasno uredbo –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna protidampinška dajatev na uvoz monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskih plinskih olj nefosilnega izvora, pridobljenih s sintezo in/ali hidrotretiranjem, v čisti obliki ali mešanici, ki se trenutno uvrščajo pod oznake KN ex 1516 20 98 (oznake TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 in 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (oznake TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 in 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (oznaka TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (oznake TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 in 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (oznake TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 in 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (oznake TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 in 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (oznake TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 in 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 90 97 (oznake TARIC 3824 90 97 01, 3824 90 97 03 in 3824 90 97 04), 3826 00 10 in ex 3826 00 90 (oznake TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 in 3826 00 90 30) ter s poreklom iz Argentine in Indonezije.

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

2. Stopnje dokončne protidampinške dajatve, ki se uporabljajo za izdelek iz odstavka 1, ki ga proizvajajo spodaj navedene družbe, so:

Država	Družba	Stopnja dajatve v EUR na neto tono	Dodatna oznaka TARIC
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	216,64 EUR	B782
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	239,35 EUR	B783
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	245,67 EUR	B784
	Druge sodelujoče družbe: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio S.A., Buenos Aires; Viluco S.A., Tucuman	237,05 EUR	B785
	Vse druge družbe	245,67 EUR	B999
Indonezija	PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	76,94 EUR	B786
	PT Musim Mas, Medan	151,32 EUR	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	145,14 EUR	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	174,91 EUR	B789
	Druge sodelujoče družbe: PT Cermerlang Energi Perkasa, Jakarta	166,95 EUR	B790
	Vse druge družbe	178,85 EUR	B999

3. Stopnja protidampinške dajatve na mešanice se uporablja glede na masni delež skupne vsebnosti monoalkilnih estrov maščobnih kislin in parafinskih plinskih olj nefosilnega izvora, pridobljenih s sintezo in/ali hidrotretiranjem (vsebnost biodizla), v mešanici.

4. Kadar se blago poškoduje še pred vstopom v prosti promet in se zato cena, ki se je dejansko plačevala ali se plačuje, pri določanju carinske vrednosti porazdeli skladno s členom 145 Uredbe (EGS) št. 2454/93 [1], se znesek protidampinške dajatve, izračunan na podlagi zgoraj določenih zneskov, zmanjša za odstotek, ki ustreza porazdelitvi cene, ki se je dejansko plačevala ali se plačuje.

5. Če ni drugače določeno, se uporabljajo veljavni carinski predpisi.

Člen 2

Zneski, zavarovani z začasno protidampinško dajatvijo, uvedeno z Uredbo Komisije (EU) št. 490/2013, na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije, se dokončno poberejo.

Člen 3

Če lahko kateri koli nov proizvajalec izvoznik iz Argentine ali Indonezije Komisiji predloži zadostne dokaze, da:

— izdelka iz člena 1(1) v obdobju preiskave (od 1. julija 2011 do 30. junija 2012) ni izvažal v Unijo,

— ni povezan z nobenim izvoznikom ali proizvajalcem v Argentini ali Indoneziji, za katerega veljajo ukrepi, uvedeni s to uredbo,

— je zadevni izdelek dejansko izvažal v Unijo po obdobju preiskave, na kateri temeljijo ukrepi, ali je prevzel neprekliclno pogodbeno obveznost, da izvozi znatno količino zadevnega izdelka v Unijo,

se lahko člen 1(2) spremeni tako, da se nov proizvajalec izvoznik doda na seznam sodelujočih družb, ki niso vključene v vzorec in za katere velja tehtana povprečna stopnja dajatve zadevne države.

[1] Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, 11.10.1993, str. 1).

Člen 4

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 19. novembra 2013

Za Svet
Predsednik
L. LINKEVIČIUS